הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

16.2.99 גיליון מס' 102

מי חטף את SEX.CO.IL?

בתחילת ינואר הוציא בית המשפט הגבוה לצדק צו ביניים נגד איגוד האינטרנט הישראלי, המורה לו להקפיא את הטיפול בעשרים שמות דומיינים מבוקשים, ביניהם sex.co.il – הדומיין המבוקש ביותר בישראל, המוערך בעשרות אלפי דולרים ומשמש מוקד להתכתשויות מילוליות ומשפטיות זה יותר משנה. **דוח אמין, עמ' 6**

עכבר הנכבר

זה לא האינטרנט, זה הכסף "יש לי ארבעה ילדים שגולשים באינטרנט, אבל אני מפקח עליהם. אני מדבר איתם על זה. אני לא חושב שהאינטרנט הוא משחית, אבל כמו כל דבר אחר הוא יכול לשמש למטרות רעות" (די סניידר, לשעבר מלהקת Twisted Sister, שכתב והפיק באחרונה את הסרט Strangeland: סיפורו של סדיסט סכיזופרני שמשוטט באינטרנט כדי לחפש קרבנות (http://www.deesniderstrangeland

קוקו "אתם יכולים להיות בטוחים שאני נמצא עכשיו במקום נחמד עם בחורה נאה, נהנה מהפעם הראשונה מזה זמן רב שאני חש חופשי" (ג'אסטין פיטרסן, האקר שעבד עם ה־FBI, מהתל בחוקריו באתר שלו)

תובנה (1) "לפעמים אני חושבת לעצמי שאולי הבעיה היא שאין בארץ מספיק תרבות נהיגה, נימוסים, התחשבות וסובלנות אחד כלפי השני" (מתוך "עמוד הבטיחות של סנדי בר" (http://www.lubinski.co.il/sandy-bar.html

תובנה (2) "הכביש הוא לא משחק מחשב ולא מסלול מרוצים" (בר, אסרטיווית)

משאלה (1) "אז חברים יקרים אני מסיימת את הדברים במשאלה אישית שלי, הלוואי ולא יהיו יותר תאונות דרכים, הלוואי ולא ייפגעו יותר אנשים יקרים" (בר, אישית)

משאלה (2) "כולי תקווה שנעבור את המלחמה הזאת בשלום" (בר, אופטימית)

הכפר הגלובלי, בלי גבינה "היא מאוד מאושרת, אבל היא מתגעגעת למקדונלדס" (פרסנטיז' רוי, תושב כלכותה, על תחושותיה של אשתו, בלינדה הולי מווירג'יניה, שנישאה לו לאחר שהכירו דרך האינטרנט)

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

הקפטן שלכם יוצא מגדרו וחורג ממנהגו. לא קרה שום דבר דרמטי, אפשר להירגע – העולם עדיין מסתובב והאינטרנט עדיין נתקע. ובכל זאת, הקפטן שלכם מבקש להפנות את תשומת הלב לאירוע קטן שאירע השבוע. "סלייט", מגזין האינטרנט המעולה של מיקרוסופט, שמזה שנה דורש תשלום עבור הקריאה (מה שגרם לקפטן שלכם לצער רב), הודיעה בסוף השבוע על "מדיניות מנויים חדשה". במילים פשוטות, "סלייט" הפך לעיתון חופשי לגמרי. מי שרוצה, שייכנס.

לכבוד האירוע מסביר מייקל קינסלי – העורך הראשי של "סלייט" – את מערכת השיקולים שהביאה את העיתון להחלטה. מילה על מייקל קינסלי, למי שלא מחזיק מי יודע מה מעיתונאי אינטרנט. הוא כתב ב"טיים", היה עורך בכיר ב"ניו־ריפבליק", הגיש את התוכנית "Crossfire" ב־CNN, והיה בעל טור בעיתונים כמו "וול סטריט ג'ורנל", "ואשינגטון פוסט", "אקונומיסט", ועוד. לא מאט דראדג', ממש לא מאט דראדג'.

במאמרו מסביר קינסלי מה הוביל להחלטה. אתם יודעים עד כמה הקפטן שלכם אוהב אתכם, והוא סידר – כמעט בלי בעיות – שיתרגמו חלקים נבחרים מהמאמר. אז לא רק שהמאמר משעשע ביותר, הוא גם מציע הצצה לא רעה בכלל אל מצב העיתונות – והתכנים בכלל – באינטרנט. "זה לא מה שחשבנו שזה יהיה", מודה קינסלי בפשטות. והקפטן מסכים, זה בהחלט לא מה שחשבנו שזה יהיה.

הקפטן שלכם נמשך אל ההומור העצמי המשובח של קינסלי, אל ההתייחסות המשועשעת שלו אל ההרפתקה שנקראת עיתונות מקוונת, ואל הכבוד בה מתייחס קינסלי לקוראיו. "סלייט" תמיד היה עיתון מעניין לקריאה, והעובדה שמעכשיו הוא בחינם לא תעשה אותו מעניין פחות. להלן חלקים מהמאמר, הערוך בצורת 'שאלות ותשובות'.

ספרו לסבתא על "מדיניות המנויים החדשה". על מי אתם מנסים לעבוד? אין ספק שאתם פשוט מתקפלים.

"לא, לא, תבינו, תמיד היתה תערובת של דברים בחינם ובתשלום. אנחנו רק משנים את הרכב התערובת. טוב, טוב, אנחנו מתקפלים".

למה?

"בקיצור, בניגוד למה שחשבנו לפני שנה, נראה לנו שבאינטרנט יהיה קל יותר למכור מודעות מאשר מנויים. באזורים הפתוחים שלנו מבקרים עשרה עד 15 איש בחינם בכל חודש, לעומת מנוי אחד בתשלום. כואב לנו לחשוב שכל כך הרבה קוראים של סלייט לא מגיעים לחומר המערכתי שלנו; שלא לדבר על פוטנציאל הקוראים שלא מגיעים אלינו מלכתחילה. אשפי החשבונות שלנו חושבים שההכנסות מפרסום יהיו יותר מפיצוי הולם על אובדן ההכנסות ממנויים".

חוכמה גדולה. כולם אמרו לכם שאתם לא יכולים לגבות תשלום עבור תכנים באינטרנט, אלא אם כן מדברים על מין או מניות. אבל לא, אתם חשבתם שאתם יודעים יותר טוב. אתם תראו לכולם. אתם תדרשו תשלום עבור תקצירי חדשות, ניתוחים פוליטיים, דיונים תרבותיים, שירה. אתם לא מרגישים מטומטמים?

"לא ממש. טוב, אולי קצת. אבל צריך להבין: אנחנו לומדים את השטח. אף פעם לא טענו שמצאנו את שביל הזהב האמיתי. ניסינו דבר אחד, עכשיו אנחנו מנסים משהו אחר, ונמשיך לנסות עד שנמצא פתרון. למרות שאנחנו שייכים לחברה עשירה, עדיין חשוב לנו לנסות להיות עצמאיים כלכלית. וזה לא שמישהו אחר מצא פתרון מוצלח, וכאילו שכל מי שפותח את הפה הצליח לבנות מגזין אינטרנט עם תקציב מאוזן".

ברור, לפחות בראייה לאחור, שעשיתם משהו לא נכון. מה זה היה?

"כן, ברור. יכול להיות שפשוט הקדמנו את זמננו. יותר מדי חומר מחולק בחינם ברשת, ותהליך התשלום עבור גישה לתכנים מסורבל מדי. חלק מזה עוד ישתנה. אולי פספסנו עוד שתי אמיתות בסיסיות בקשר לרשת; האחת נוגעת לקוראים, והשנייה למפרסמים.

הקוראים ברשת גולשים. הם עוברים במהירות מאתר לאתר. אם אתר מסוים ממש מוצא חן בעיניהם, אולי הם יבקרו בו בתכיפות, אבל קשה להניח שהם יקדישו לו חצי שעה או יותר, כמו שהם מקדישים לעיתון או כתב עת מסורתי. נראה שזה חלק מאופייה של הרשת, וזה לא עתיד להשתנות. זה הופך את התשלום עבור כניסה לאתר מסוים למשוכה פסיכולוגית גדולה יותר. למפרסמים ברשת, לעומת זאת, אין עניין מיוחד להגיע דווקא לקוראים ששילמו דמי מנוי. זה קצת מפתיע, משום שמפרסמים בכתבי עת בדרך כלל מתעניינים במספר המנויים. אפילו מגזינים רווחיים מוציאים על החתמת מנויים יותר כסף מכפי שהמנויים האלה עתידים לשלם אי פעם. לו הם היו מחלקים את המגזין בחינם, המפרסמים היו מאבדים כל עניין.

"למה זה לא קורה גם ברשת? כנראה משום שהמפרסמים משלמים על פי מספר החשיפות לכל מודעה. למי שקונה מודעה בכתב עת מודפס עם 500 אלף קוראים, אין דרך לדעת כמה מהם באמת ראו את המודעה. ההנחה היא שמי ששילם בשביל המגזין לפחות פתח אותו. ברשת, אין צורך בהנחות כאלה. מי שקונה 500 אלף חשיפות בסלייט, יודע שהמודעה שלו הופיעה על מסך המחשב 500 אלף פעם. זה יתרון אדיר לפרסום ברשת, אבל זה משנה לגמרי את החישובים הכלכליים הקשורים לגביית דמי מנוי".

השינוי הזה לא מעיד על זה שאתם נואשים? שמיקרוסופט מאבדת עניין, שאתם כבר מתבננים לסגור, שסוף העולם בפתח,

שמגפות גדולות עתידות להכות בציבור, שהבורסה תתמוטט ושלינדה טריפ תקבל טוק שואו משלה?

"את אותן תחזיות שחורות שמענו כשהתחלנו לגבות תשלום לפני שנה. החברה לא הפסיקה לתמוך בנו, גם באופן כללי וגם בכל שלב ספציפי של הניסוי. אחד היתרונות של פתיחת סלייט בחינם לכל קורא הוא האפשרות לשלב אותו יותר בקלות בפורטל של מיקרוסופט, msn.com.

ואתם מבטיחים שזה יהיה השינוי הגדול האחרון שסלייט מביא עלינו?

"ממש לא".

ושאלה אחת אחרונה. מה אומר על זה ביל?

"נכון שניגשנו למנכ"ל בחרדה מסוימת, ונכון שתגובתו הראשונית לא הייתה מעודדת. הוא פנה אל כלבי השמירה שלו ואמר 'כסחו אותם, תהרגו אותם!'. אבל אחר כך הוא אמר 'חכו. מה יקרה לאמילי יופה, זו שכותבת את הטור על הצהובונים?'. יהיו לה הרבה קוראים, הסברנו. 'ומה עם "פרודנס היקרה", ביקורת הסרטים של אדלשטיין, וכל זה?'. כנ"ל, כנ"ל וכנ"ל, ענינו. 'או קיי', הוא אמר, ופנה אל מאמן הכלבים שלו. 'באלמר, תרסן את הכלבים. תן להם במקום זה לאכול כמה מגזינים מודפסים. הם פשוט מתים על האקונומיסט'".

(כתבה מהאקונומיסט, בעמ' 8)

http://www.slate.com

קפטן אינטרנט

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

אל תהיה צודק, תהיה רוצח

שחר סמוחה

ז'אנר משחקי האקשן בגוף ראשון הוא אחד הוותיקים והאהובים ביותר. בתחום זה, שלא השתנה בצורה ניכרת מבחינת תפישת המשחק מאז DOOM ודיוק ניוקם, מתחוללת באחרונה מהפיכה שקטה. לא רק שהיכולות הגרפיות של המשחקים השתפרו פלאים עם התחזקות המחשבים ועם כניסתם לשימוש של מאיצים גרפיים, גם סוג החשיבה שמנחה את המתכנתים השתנה מאוד.

שני משחקים חדשים שנחתו באחרונה בישראל מדגימים את המגמה החדשה בצורה מצוינת. בניגוד למרחץ הדמים שמאפיין תואמי קוויק שיוצאים לשוק ללא הרף, מאופיינים השניים – Half Life ו־Thief – בעומק עלילתי, באינטראקציה מרשימה בין הדמויות, בבינה מלאכותית מעולה, ובעיקר בכמויות גדולות של מחשבה מקורית.

Half Life, מבית Sierra, הוגדר כ"פריצת דרך" וזכה בתואר משחק השנה בכל מגזין משחקים שמכבד את עצמו. שלושה חודשים לאחר שיצא לשוק הוא עדיין שובר את כל שיאי המכירות בארה"ב. וכמו כל משחק מהפכני, גם סביב Halflife מתחיל להיווצר הפולחן המוכר של קהילות שחקנים ארוקות.

העלילה: גורדון פרימן הוא מדען צעיר שעובד בקריית מחקר סודית הממוקמת עמוק מתחת לאדמה, אי שם בניו מקסיקו. ניסוי כושל גורם לדליפה של חומרים מסוכנים לכל עבר, ואף משחרר ומעורר לחיים עדת חייזרים רצחניים. אם לא די בכל הצרות האלו, שולח צבא ארה"ב יחידות "ניקוי" שתפקידן להעלים את העדויות לפשלה במעבדה, ולהכחיד את כל צורות החיים במתקן המחקר.

פרימן ניצל מהתאונה בנס ומתחיל לפלס את דרכו במסדרונות העוינים ושורצי הסכנות. בניגוד למשחקים אחרים, המשימות אינן מופיעות ככתוביות בתחילתו של כל שלב (אין שלבים במשחק. מדובר במשחק רציף כמעט לחלוטין), ופרימן מקבל את האינפורמציה הטווה את העלילה באמצעות שיחות עם המדענים ואנשי הביטחון המפוחדים שניצלו ממוות.

האויבים, שאורבים לפרימן בכל מקום, מצוידים בבינה מלאכותית מרשימה. כמו היצורים בקוויק 2, גם הם לא עומדים במקומות קבועים ומחכים שתפגע בהם, אלא מתרוצצים, מתחבאים, מתכופפים ועושים שימוש מושכל בכל כלי הנשק העומדים לרשותם. כלי הנשק ומנות הבריאות גם הם עברו תפנית: לא עוד תיקי רפואה ורובי ציד שמסתובבים תלויים באוויר, אלא סביבה הגיונית ומציאותית (יחסית, כמובן) שיוצרת תחושה ריאליסטית ביותר.

Half Life, כמו Unreal, כולל בונוס: תוכנת Worldcraft מצורפת למשחק ומאפשרת לבנות שלבים חדשים שניתן לייבא לתוך המשחק או להשתמש בהם במשחקי רשת (עד 32 משתתפים). למרות דרישות המינימום הנמוכות יחסית, Half Life הוא במיטבו כשהוא מותקן על מחשבים חזקים בעלי מאיץ גרפי ראוי לשמו. תענוג צרוף.

אקשן נטול אקשן

Thief הוא אופרה אחרת לגמרי. בניגוד לאלימות הקשה ולאקשן המתמיד שחווינו עם מר פרימן היקר, גיבורנו הנוכחי – גארט שמו – אינו מסתמך על הכוח, כי אם על המוח. פרח הגנבים הצעיר צריך להתמודד מול כת דתית אפלה ופנאטית. היכולות שנחשבות במשחק הן לא שיגור רקטות על עוברי אורח או שיפודם של אויבים על מקלות – כאן החוכמה היא לא להיחשף כלל. שחקן מצטיין ילמד ללכת בשקט על סוגי רצפות שונות, להתגנב לאזורים לא מוארים בטרקלינים ענקיים ולשלוח חיצי מים אל הלפידים שמפריעים לחברו הטוב ביותר של הגנב – החושך.

מדי פעם תצטרכו, כנראה, לסלק מהדרך שומר ערני מדי. למטרה זו מצויד גארט באלה ובקשת ומגוון חצים: כאלו שמרעישים וגורמים לשומרים לרוץ לעבר מקור הרעש; חיצי עש שיוצרים טחב על הרצפה שנחוץ להשקטת צעדים, ועוד. אם נאלצתם להרוג אויב, כדאי להחביא את גופתו במקום מבודד, כדי שזו לא תתגלה ותעלה את רמת הערנות של השומרים. אם בכל זאת אתם חוששים שנחשפתם, כדאי לנסות ולהקשיב לשיחות שמנהלים השומרים ולדלות מהן אינפורמציה חשובה. יוצרי המשחק, חברת EIDOS, טוענים שניתן לסיים את המשחק כולו מבלי לחסל אויב אחד לרפואה.

גם THIEF מצטיין בגרפיקה משובחת ובסאונד מעולה, ומשתמש במנוע ייחודי שמאפשר הדמייה ריאליסטית של פעולות עדינות יותר ופחות: מפריצת מנעולים ושיפוס על חבל ועד לסיוף (יש גם חרב). המשחק אינו מחויב למסורת משחקי האקשן שהכרנו עד היום, ולמרות זאת הוא אינו בן כלאיים שנופל בין הכיסאות.

שני המשחקים, כל אחד בדרכו שלו, מסמלים את התבגרותו של הז'אנר וקובעים רף חדש שיחייב את כל התעשייה.

דרישות החומרה המינימליות עבור שני המשחקים: פנטיום 166, 32 מגה בייט RAM, 400 מגה בייט פנויים על הדיסק הקשיח עבור Half Life; 300 מגה בייט פנויים עבור *Thief*.

- Thief מיובא ומשווק על ידי הד ארצי מולטימדיה ומחירו 229 שקל. Half Life מיובא ומשווק על ידי יונייטד גלובוס אינטראקטיב ובקרוב יגיע חנויות (ראו מסגרת).

- לפרטים נוספים על Thief
http://www.eidosinteractive.com/index–hi.html
- לפרטים נוספים על Half Life
http://www.sierrastudios.com/bot.html

יעלה פחות, אולי

"גלובוס יונייטד אינטראקטיב", מיזוג של מחשבת וגולדגלובוס, תנסה לקרוא תגר על השליטה הכמעט בלעדית של "הד ארצי מולטימדיה" בייבוא והפצה של משחקי מחשב בישראל

עד לאחרונה היו בישראל שלושה יבואני משחקים: "הד ארצי מולטימדיה" החזקה, ששולטת בכ־80% מהשוק, "באג מולטיסיסטם" ו"מחשבת" הוותיקה שמתחלקות בשאר. בעוד ששתי הראשונות עדיין מתחרות ביניהן, פרשה מחשבת מהמרוץ לפני כמה חודשים בשל קשיים עסקיים. תמיר סגל, ממייסדיה של מחשבת, התקשר באחרונה עם חברת גולן–גלובוס ובשבועות הקרובים תחל בפעילותה החברה החדשה שנוצרה – "גלובוס יונייטד אינטראקטיב".

מחשבת הוקמה ב־82' ועסקה בתחילה בספרות מחשבים. מאוחר יותר עברה החברה לפיתוח של לומדות ועד מהרה גם התחילה לייבא משחקים ול"ג'יירם" בשביל הקהל הישראלי. השחקנים הוותיקים עדיין זוכרים את הקווסט העברי הראשון, Loom. למרות שסגל נזכר בנוסטלגיה בימים ש"טוש–טוש מכר 50 אלף עותקים", הוא למד על בשרו את הקשיים בשוק. השותפות החדשה עם גולן–גלובוס תעסוק לא רק בייבוא של משחקי מחשב, אלא גם של קלטות וידאו ודיסקים ל–DVD. בגלל ששלושת המוצרים נמכרים בדרך כלל תחת קורת גג אחת, מצפה החברה לייעל ולהוזיל את הוצאות השיווק.

החברה החדשה היא בעלת זיכיונות ייבוא אצל כמה מטובות החברות שמשווקות כיום משחקי מחשב בעולם: בין השמות הגדולים ברשימה נזכיר את Sierra– Half Life יהיה המשחק הראשון אותו תכניס "גלובוס יונייטד אינטראקטיב" לשוק – את יצרנית הסימולטורים Microprose ואת ענקית הצעצועים האמריקאית מאטל.

סגל מעוניין להוביל את שוק המשחקים/וידאו/DVD הישראלי תוך שלושה–ארבעה חודשים ומסביר שהמלחמה האמיתית של היבואנים היא לא אלה באלה, אלא בהעתקה הלא חוקית של תוכנות. לגבי התחרות הצפויה עם הד ארצי הוא אומר: "אנחנו כבר לא בגיל של מלחמות, התבגרנו".

הופיע

ספר ההיי-טק הישראלי לשנת 1999

מאגר המידע המקיף ביותר על תעשיית ההיי-טק בישראל

עיתון
הארץ

דולב את אברמוביץ'
מידע טכנולוגי

מחיר הספר 395 ש"ח (כולל מע"מ)

תיאור ופרטים על:
750 חברות היי-טק
200 קרנות הון סיכון וגופי השקעה
2000 אנשי מפתח בתעשיה

orange | Sun microsystems | כלל תעשיות והשקעות בע"מ CLAL INDUSTRIES AND INVESTMENTS LTD. | BANK HAPOALIM בנק הפועלים | BE'ERY Investment Bankers | Deloitte Touche Tohmatsu בריטמן בר-לבב פרידמן ושות' רואי חשבון

☐ כן אנו מזמינים ________ עותק/ים של ספר ההיטק הישראלי — סה"כ לתשלום 395 ש"ח
☐ כן אנו מעוניינים במידע ופרטים נוספים:

שם החברה: ________ שם המזמין: ________ תפקיד: ________
טלפון: ________ פקס: ________ כתובת: ________
נא לחייב כרטיס את האשראי: ויזה/ישראכרט/אמריקן/דיינרס
מס' ________ בתוקף עד ________ שם בעל הכרטיס: ________
תעודת זהות: ________ כתובת למשלוח חשבונית: ________
כתובת למשלוח המחאות: עיתון "הארץ", שוקן 21 ת"א 61001 - מחלקת מכירות

לפרטים והזמנות נא לפנות לטל: 03-5121111 או לפקס: 03-6819296

AquaNet

החיובים החריגים של אקוונט

חברת ישראכרט ניתקה את קשריה עם אקוונט; נאלצה להחזיר למנויים סכומים חריגים שבהם חויבו על ידי הספקית

נאורה שם-שאול

בימים אלה החזירה חברת ישראכרט סכומים של מאות שקלים לכמה ממנויי ספקית האינטרנט אקוונט, לפי חוזה הקיים בין ישראכרט למחזיקי כרטיסי האשראי שלה. החברה נאלצה להיפרד מהכספים לאחר שמחלוקת שהתגלעה בין אקוונט לאחדים ממנוייה בדבר תשלומים חריגים בהם הם חויבו, לא יושבה. החיובים החריגים נכללו בחשבונות המנויים החל מאמצע '98, והגיעו לסכומים של מאות שקלים בחודש. אקוונט טענה כי מקורם של החיובים החריגים במעשים בלתי חוקיים של המנויים. לדברי מנכ"ל החברה, מני נחמן, העבירו המנויים את הסיסמה שלהם לאנשים אחרים, שגלשו ברשת על חשבונם. המנויים, רובם בעלי חוזה עם אקוונט של חיוב חודשי קבוע, טוענים כי לא היה מצדם כל שימוש חריג בסיסמה. הסכסוך בינם לבין אקוונט נמשך כבר כמה חודשים, והוא כלל גם חילופי האשמות קשים, והרבה תסכול.

אורי חייק, תושב תל אביב, היה עד לפני כחודש לקוח של ספקית האינטרנט "אקוונט". הוא התחבר דרכה בחבילה שכללה התקנה של קו ISDN ומאה שעות גלישה, תמורת 12 תשלומים של 15 דולר, שנגבו באמצעות כרטיס אשראי. בחודש אוקטובר גילה חייק בחשבון כרטיס האשראי שלו חיוב גבוה ב-30 שקלים מהתשלום הקבוע שלו התחייב. בחודשים דצמבר וינואר כבר טיפסו החיובים החריגים לסכומים של כמה מאות שקלים.

חברו של חייק, שי בילו, גם הוא עם חוזה של 12 תשלומים של 15 דולר לספק, חויב בחודש יולי ב-380 שקלים, ובחודש אוגוסט ב-217 שקלים – סכומים בלתי מוסברים.

"שקרן וגנב"

מיד לאחר החיוב החריג הראשון פתח אורי חייק במגעים עם אקוונט על מנת להשיב את כספו. שיחות חוזרות ונשנות לאקוונט לא הניבו דבר, ולבסוף החליט חייק לבטל את כרטיס האשראי, כדי למנוע את המשך פריעתם של התשלומים הגבוהים. אבל גם לאחר החלפת הכרטיס המשיך חשבון הבנק של חייק להיות מחויב בסכומים גדולים מצדה של אקוונט, שאינם שייכים לתשלום הרחוי המקורי. בישראכרט הסבירו שאקוונט פעלה לפי פרוצדורה, שניתן להפעילה במקרים חמורים, המאפשרת לקבל את התשלומים למרות ביטול הכרטיס המקורי.

כך או כך, חייק ולקוחות אחרים שחויבו באופן חריג מעולם לא קיבלו חשבונית על התשלומים לאקוונט. לקוחות מסחריים, שזו להם הוצאה עסקית, לא הצליחו משום כך לכלול אותה במסגרת ההוצאות שלהם.

חייק נאלץ לשוב ולנסות לקבל הסברים מאקוונט. במשך כמה ימים העבירו אותו מטלפון לטלפון, נתנו לו להמתין, הבטיחו לחזור אליו, וכשלבסוף נוצר מגע בינו לבין החברה כל שזכה לו היה השמצות. "אתה שקרן וגנב," נאמר לו. "מסרת את הסיסמה שלך למשתמשים אחרים ועכשיו אתה מתלונן. אנחנו מנתקים אותך מכל שירותי אקוונט".

מנכ"ל אקוונט, מני נחמן, מאשר את הפרטים: "נכון, אני הוריתי לנתק אותו. אני לא מוכן ש'טראבל-מייקרים' וגנבים ישבשו לי את העבודה כאן ויעסיקו את העובדים שלי. נכון, הוריתי לעובדות שלי לומר לו שאם יש לו בעיה – שיילך למשטרה".

לנחמן יש הסבר פשוט מאוד לכל הפרשה: "זה באג בשירות 136 של בזק. היתה פאשלה בחודש אוקטובר. ד[illegible] בזק על שימוש ב-ISDN, במקום על שימוש בקווים רגילים. בערך 50 לקוחות נפגעו מכך שחברת בזק שלחה דיווח מוטעה על שימוש ב-ISDN, וחויבו במחיר יותר גבוה. זה דווח לישר[illegible]רט, וזיכינו את כולם. מאז זה לא קרה שוב, כי [illegible]קנו להסתמך על דיווחי בזק לגבי ISDN ואנו מחייבים את כולם במחיר הנמוך יותר של קו רגיל".

הפקס הגולש

אבל אורי חייק – כמו גם לקוחות אקוונט אחרים – חויב בסכומים חריגים הרבה אחרי אוקטובר, ומאקוונט לא נמצאה לו ישועה. הוא ביקש, לכן, שהחברה תשלח לו את רשימת החיובים המפורטת שלו, וגילה בה רשימה של מספרי טלפון בלתי מוכרים לו, שמנוייהם חייגו לכאורה על חשבונו לאקוונט. אקוונט השתמשה בחשבון זה כדי לחזק את טענתה שחייק אכן נתן את הסיסמה שלו לאנשים אחרים.

חייק החליט לבדוק למי מובילים אותם מספרים, שלא היו מוכרים לו ולא היו של חבריו או של איש ממכריו. מספר טלפון אחד, התברר לו, הוא בכלל מספר פקס של חברת מחשבים המחוברת בקו ישיר לאקוונט בהסכם לשימוש בלתי מוגבל. לחייק ברור שאף אחד לא יתקשר ממספר זה כדי להתחבר לאינטרנט, ובטח לא על חשבון מישהו אחר. מספר אחר, שחויב לפי החשבון שנשלח לחייק בשעות ISDN, הוא של אדם שהיה מחובר לאקוונט למשך חודש היכרות חינם (באמצעות תלוש של "אנשים ומחשבים"), ובכלל אין ברשותו קו ISDN. לבעלי מספרי טלפון האחרים בחשבון של חייק לא היה כל קשר לחייק עצמו.

בירור נוסף העלה שלא רק שחלק מהחיובים היו לגבי שימוש ב-ISDN מקווים שלא מותקן בהם כלל קו ISDN, חלק מהשיחות שדווחו על ידי אקוונט כלל לא הופיעו בדיווח מקביל של בזק. לדוגמה, בחשבון שקיבל חייק מאקוונט כלולה שיחה שבוצעה בשעה 15:27:55 ממספר טלפון מסוים, ואילו בחשבון הטלפון של בזק לאותו המספר אין כלל שיחה יוצאת כזאת.

"מת לברוח"

מבזק ואקוונט, אליהן פנה חייק כדי ליישב את הבעיה, הוא לא זכה לעזרה. בבזק טענו שלא ייתכן שהחיובים החריגים נובעים – כפי שטען נחמן – מטעות של בזק. העוזר לדוברת בזק, רוני מנדלבאום, טוען ש"במנגנון השיחות המזוהות של בזק לא היו באג או טעות במשך חמש שנות השימוש בו, ובכלל, הדוח שבזק מגיש מיועד לאקוונט בלבד, ולא ללקוחותיה. כל בעיה בעניין הזה היא בין הלקוח לאקוונט".

מנדלבאום הוסיף, כי בזק לא סיפקה לאקוונט שום דוח שיחות נכנסות והיא אינה עושה כך. לדבריו, כחלק מפרוטוקול התקשורת שבין בזק לבין ספקי האינטרנט קיים מודול זיהוי שיחות. מודול זה מאפשר לספק לחולל דו[illegible] שיחות נכנסות על פי זיהוי השיחה. כך [illegible] נהגה חברת אקוונט.

"להבנתי, לקוחות אקוונט, המתקשרים אליה באמצעות בזק, שהתלוננו על חיובים שגויים, ביקשו מבזק פירוט שיחות ואכן הוברר כי בכמה מקרים לא חויג מספר הגישה ש[illegible]ונט למרות שהופיע חיוב כזה בחשבון הספק. מכאן, שעל פי רישום השיחות של אקוונט נכנסו אליה שיחות שלא מהטלפונים בבתי המתלוננים, אלא ממקורות אחרים. עלי לציין כי בזק אינה אחראית ואינה יכולה להיות אחראית לרמת אבטחת הגישה אצל ספקי האינטרנט, ואין אנו יכולים להיות אחראים לנעשה בסיסמאות ובשמות המשתמשים. כל מה שאנחנו עושים זה לספק לחברות וללקוחות את הגישה".

מנדלבאום מסכים עם טענתו של מנכ"ל אקוונט לגבי הבאג שפגע בחשבונות של חודש אוקטובר, אך לחיובים החריגים האחרים אין לו הסבר: "אני כן מבקש לציין כי במודול השיחה המזוהה שסופק לספקי האינטרנט התגלה לפני כארבעה חודשים באג שלא זיהה נכון האם מדובר בקו טלפון רגיל או בקו ISDN. מעבר לכך, מקור השיחה או משך השיחה היה ונותר מדויק. הבאג תוקן במהירות, וכיום אין בעיה כזאת. המחלוקת – אם קיימת – היא מחלוקת בין הספק לבין הלקוחות, ולבזק אין בה חלק".

ואילו מני נחמן אומר: "אני מקבל את הדוחות מבזק. אם הלקוח רוצה לפתור את הבעיה, שיפנה לבזק או שילך למשטרה. אין לו מה לחפש אצלנו".

מני נחמן נסע בינתיים לחו"ל, אך לא לפני שהתרצה ואמר שהוא מוכן לשוב ולתת לחייק להתחבר דרך אקוונט, ואפילו בחינם, "אם הוא מבטיח להפסיק להציק".

דוברת ישראכרט, אירנה שלמור, הסבירה לפני שבוע, כי "חברת ישראכרט מהווה אמצעי תשלום בלבד לשירותי האינטרנט ולא מהווה צד בתלונה נגד אקוונט. עם זאת, כל תלונה שהגיעה לתשלובת ישראכרט נבדקה מול מחלקת הביטחון של התשלובת ולקוח שטען כי לא קיבל שירותי אינטרנט שבגינם חויב – זוכה מיד. יש לציין כי לאור התלונות הנשנות לאחרונה מצד לקוחות אקוונט לגבי תשלום על שירות שלא קיבלו, הפסיקה שלשום תשלובת ישראכרט את ההסכם עם חברת אקוונט".

"אני מת לברוח," אומר שי בילו, אחד המנויים שחשבונו חויב בחיובי יתר. "השירות נוראי. אין עם מי לדבר, אי אפשר אפילו לקבל חשבונית עבור התשלום, טורקים לנו את הטלפון בפרצוף. אני מת לברוח, אבל אני כבול עד סוף תקופת התשלומים".

דו"ח אמין

עידו אמין

בתחילת ינואר הוציא בית המשפט הגבוה לצדק צו ביניים נגד איגוד האינטרנט הישראלי, המורה לו להקפיא את הטיפול בעשרים שמות דומיינים מבוקשים. הצו הוצא לבקשת נהג מונית מחיפה בשם אברהם נויהויזר, המנהל מזה כשנה מאבק משפטי עיקש בענין. נויהויזר, ללא ייצוג עורך דין, כתב בעצמו את עתירתו כנגד איגוד האינטרנט הישראלי ומשרד התקשורת.

נשוא העתירה של נויהויזר הוא עשרים דומיינים שביקש ושלא הצליח לקבל, ביניהם הדומיין המבוקש ביותר בישראל: sex.co.il. האתר sex.co.il – השם האידיאלי להקמת אתר סקס ישראלי – הוא דומיין ששוויו מוערך בין כמה אלפים, לעשרות אלפי דולרים. שם הדומיין הזה משמש מוקד להתכתשויות מילוליות ומשפטיות מזה יותר משנה. לאחר חמש שנים שבהם נדחו עשרות בקשות לקבלת הדומיין, הוענק הדומיין הזה באופן מפתיע לבנו של בעל חברת אינטרנט בנתניה.

נויהויזר, בן 72, הוא חובב אינטרנט שלמד לדבריו את תורת המשפטים באוניברסיטה של החיים, כאשר עזר לתושבים בשכונת עין הים שבה הוא מתגורר. הוא עוסק באינטרנט כהובי בלבד. כשרונו לאתר מילים מוצלחות בא לו בירושה; הוא מספר כי לאחר ההצבעה באו"ם על הקמת מדינת ישראל בכ"ט בנובמבר 1947, היה אביו של נויהויזר הראשון שהציע לקרוא למדינה העתידית בשם "ישראל".

נויהויזר הוא גם כנראה הנחוש בדעתו מכל המסורבים האחרים, שכן הוא גרר את איגוד האינטרנט לבית המשפט הגבוה לצדק עוד בינואר 1998. אז, טען נויהויזר כי איגוד האינטרנט מסרב לתת לו מספר דומיינים שלא כדין, וביקש שלא יתנו אותם לאחרים עד בירור ענינו. בית המשפט נמנע אז מלהוציא צו שיאסור על מתן השמות המבוקשים, כאשר על שולחנו תצהיר של דורון שקמוני מאיגוד האינטרנט הישראלי. בין השאר נאמר בתצהיר כי "צו הביניים מתייחס לסוגיה תיאורטית שאינה אקטואלית. ממילא שמות המיתחם שהמבקש ביקש לעצמו לא ירשמו על שם מאן דהוא אחר, מאחר וככלל – המשיבה מעניקה יחס שווה למבקשים, וזאת, בכל זמן נתון וכל עוד לא נשתנו הכללים על-פיהם היא פועלת".

אלא שבינואר השנה גילה נויהויזר להפתעתו כי כמה שמות נמסרו לאחרים. גם אם יש הסבר – ולפי איגוד האינטרנט הישראלי יש הסבר לכל המקרים – מה שהקפיץ את נויהויזר הוא האירועים של ליל השנה האזרחית החדשה, ראשון לראשון 1999, שחל ביום ששי. בדיוק ברגעים בהם התנשקו מיליונים ברחבי העולם, היו כאלה בישראל שטרחו במרץ ברישום אתרים. תוך שניות נרשמו מספר אתרים מתוך אלה שביקשו על ידי נויהויזר, על שמם של אחרים.

האתר sex.co.il נרשם ממש בשניה הראשונה של שנת 1999, ועוד שלושה שמות נרשמו תוך פחות משתי דקות, על ידי ארבעה אנשים ששלושה מהם נקראים נוסצקי, וכולם מכתובת זהה ומספר טלפון זהה, השייך לחברת אינטרספייס, מגדולי מארחי האתרים בישראל.

זה, כנראה, מה שהגדיש את הסאה עבור נויהויזר. בבקשתו לצו הביניים מאשים נויהויזר כי "נעשה כאן מחטף בשיתוף מר נוסצקי ומישהו בהנהלת המשיב מס' 1 (איגוד האינטרנט הישראלי). נויהויזר ביקש למנוע כל שימוש באתרים הללו. צו הביניים שניתן עדיין בתוקף בעת כתיבת שורות אלה.

לאחר קבלת הצו הפנתה הנהלת איגוד האינטרנט הישראלי את תשומת לב בעלי השמות הללו לצו, ובתגובה דורשים בני משפחת נוסצקי את צירופם לדיון. הם מיוצגים על ידי עו"ד רם כספי, אחד מעורכי הדין הידועים בישראל.

"סגנון השמצה בוטה"

לאיגוד האינטרנט הישראלי יש הסברים לכל הטענות הללו. הם זועמים על האשמותיו של נויהויזר, ובתצהירים לבית המשפט מכנים את

הדומיין האסור מגיע לבית המשפט

נהג מונית מחיפה השיג צו ביניים המורה לאיגוד האינטרנט הישראלי להקפיא כל שימוש בדומיין sex.co.il, שלטענתו ניתן שלא כדין; איגוד האינטרנט הישראלי: השמצה בוטה

דבריו "דיבה", ומבקשים מבית המשפט לנהוג בחומרה כלפי נויהויזר, לחייבו בהוצאות "באופן שיבטא את מידת החומרה שיש ליחס... לא רק לעובדת העלמת העובדות מצידו, אלא גם לסגנון ההשמצה הבוטה שננקט מצידו".

לגבי התצהיר של שקמוני, הם אומרים, מדובר בציטוט חלקי ומטעה. למעשה, כך הם טוענים, דווקא נאמר שם כי באיגוד האינטרנט מכינים כללים חדשים, ולאחר פרסום נאות ומבעוד מועד הם ייושמו על בסיס של "מכאן ולהבא". בנוסף, נטען בתצהיר האיגוד, כי אם בכלל, לנויהויזר היה יתרון על אנשים אחרים בהכנה לקראת הכללים החדשים, מתוך כך שקיבל לידיו במהלך המשפט תצהיר ממצה המפרט את כוונת האיגוד. צו ביניים, הם אומרים, עלול גם להביא להוצאות משפטיות מיותרות ולהכבדה על רושמי האתרים "עקב הצורך בהעלאת דמי הרישום לכיסוי ההוצאות".

גם בחברת אינטרספייס דוחים מכל וכל את הטענות. איציק נוסצקי, בעל החברה, אמר לי השבוע: "אין לי כל קשר אישי עם איש מאנשי איגוד האינטרנט הישראלי, ולמיטב ידיעתי מעולם לא ראיתי איש מהם פנים אל פנים". לדבריו, ספקית אירוח האתרים, חברת אינטרספייס (שבין מאות לקוחותיה גם חברות ההיי-טק הידועות תכ"ם, פורמולה, אורכית, לוסנט ועוד), רושמת דומיינים רבים עבור לקוחותיה, ולהוציא את "דפי זהב" רשמה עד כה עבור לקוחותיה את המספר הרב ביותר של דומיינים בישראל. עקב מעורבותם המקצועית, אומר נוסצקי, ידעו בחברה שהתקנות לרישום הדומיינים עומדות להשתנות.

הדומיין האסור

אפשר להבין את מקור הטונים הגבוהים הנשמעים מפי כל הצדדים. אם יש דומיין אחד בארץ ישראל שבעליו הולך לעשות כסף, זהו הדומיין sex.co.il. לא צריך להיות אנליסט כדי להבין שסקטור אחד שבטוח עושה כסף באינטרנט זה איזור האתרים בעלי האורות האדומים, ולא צריך להיות קופירייטר גאון כדי לחשוב על כך שהדומיין sex.co.il הולך להיות שווה הרבה כסף (כאמור, בין אלפי לעשרות אלפי דולרים).

עשרות אנשים כבר ניסו לרשום את הדומיין על שמם, החל משנת 1993. אני איתרתי שלושה; והשאר מוזמנים לפנות אלינו. בגלל העמימות המלווה את הנושא רישום הדומיינים, הם לא היו מודעים זה לקיומו של זה ולכך שכולם נתקלו בסירובו של רשם הדומיינים הישראלי (שכיום מופעל על ידי איגוד האינטרנט הישראלי).

המילים האסורות

לאגודה, המנוהלת על ידי כמה מנכבדי עדת האינטרנט, אתר שכתובתו www.isoc.org.il, ובו כללים לרישום שמות אתרים בישראל. עיון בכללי האגודה הוותיקים, המוצגים בשפה האנגלית בלבד, מגלה איסור לשימוש במילים הקרובות למילים קיימות עד כדי הטעיה – למשל BESEK במקום BEZEK – או שם רבים הדומה לשם יחיד רשום. כמו כן, בעבר נאסרו לרישום שמות של ערים בישראל.

אבל "סקס" אינו שם של עיר וגם לא צורת רבים. המילה הזו נפסלה, כנראה, משום היותה "גסה". עד כמה שהדבר ייראה תמוה, בתקנון רשם הדומיינים מופיע סעיף האוסר שימוש ב"מילים גסות". בעבר הובאה שם דוגמה: SHIT.

זהו הסעיף ששימש את מחב"א, ואחריו גם את איגוד האינטרנט הישראלי, להנמקת הסירוב לרישום דומיין המכיל את המילה SEX (כך נומק הסירוב לפחות בפעם אחת המתועדת אצלנו). מסתבר, שעד וכולל דצמבר 1997, בעיני רשם הדומיינים הישראלי, יחסי מין ועשית צרכים היו שייכים לאותה רשימה.

מה עוד הכילה רשימת המילים הגסות, שאין להשתמש בהן בשמות אתרים? זה בדיוק מה ששאל נ., אחד המסורבים, לפני כשנה, בדצמבר 1997, בלי לדעת כלל שבאותו זמן מתחיל נהג מונית מחיפה לגרום דיון בג"צ בשאלה דומה. לנ., איש אינטרנט מקצועי, ענה אז הנק נוסבכר מאיגוד האינטרנט הישראלי: "אין רשימה כזו, אלא כאשר מילה מופיעה, הוועדה נדרשת להתייחסות, אותה היא מפנה לרשם ובידיו רשימת כל המילים שנאסרו עד כה". היום, מכחישים באיגוד האינטרנט הישראלי בתוקף כי בתקופה בה מדובר היתה רשימה של מילים אסורות.

ערעור מהיר

אולי מאחורי כל זה עומד נסיון להגביל את תעשית הסקס המקוון בישראל? לא, כי בחודש מרץ 1998 סירב איגוד האינטרנט הישראלי לבקשת אותו נ. לרשום גם אתר ללא כוונת רווח, sex.org.il, שמטרתו המוצהרת "חינוך מיני" ומלחמה במחלות מין. האיש שניסה לרשום את האתר ביקש לערער על ההחלטה. לא ניתן לו לערער בעצמו על ההחלטה, ובדואר אלקטרוני לקוני נמסר לו בתגובה כי "ערעורך הובא לידיעת 7 חברי ההנהלה ונדחה".

במהלך ההתכתבות של מבקש הדומיין נאמר לו בשם הנהלת איגוד האינטרנט הישראלי כי "דיון בערעורך לגבי דחיית בקשתך לדומיין sex.co.il לא יתרום לך דבר, שכן אם ההנהלה תשנה החלטתך מסיבה כלשהי השם יימסר למבקש הראשון ולא לך".

אלא מה? בימים אלה, כאשר ניתן הדומיין, הוא לא ניתן למבקש הראשון. הוא גם לא ניתן למבקש נ. (השם המלא שמור במערכת) במרץ 1998, וגם לא למבקש ב. (השם המלא שמור במערכת), שביקש את הדומיין בסוף 1998. הוא ניתן לאחרונה שבמבקשים, בתו של מר נוסצקי, בעל אינטרספייס, מנתניה.

יתר על כן: כפי שאמר לי בימים אלה דורון שקמוני מאיגוד האינטרנט הישראלי, ובניגוד למה שנאמר לנ. בשם האיגוד במהלך 1998, לא ניתן טכנית לרשום את הדומיין על שמו של המבקש הראשון, ולו משום שכלל לא קיים רישום של הסירובים הראשונים מתקופת מחב"א, וממילא לא יודעים כלל באיגוד מי הראשון. במילים אחרות: הרשם לא תמיד רשם.

איגוד האינטרנט הישראלי עונה

דומה שאין עוד צורך להכביר במילים מדוע איסור על "מילים גסות" נשמע ארכאי. ואכן, דורון שקמוני מאיגוד האינטרנט הישראלי מסביר: "לשם הבנת הנושא", הוא אומר, "יש להרחיק לכת כמעט שנתיים אחורה. כללי הרישום הישנים נוצרו בעבר הרחוק במושגי אינטרנט (לפני 1995. ע.א.), כאשר הרשת היתה בעיקרה אוניברסיטאית ולא מסחרית, ורוח הדברים היתה של שיתוף-פעולה ורצון טוב. כללי הרישום שירש האיגוד מהמערכת האוניברסיטאית בתחילת 1997 לא נוסחו בלשון מדוייקת או משפטית והשאירו "חורים" רבים לפרשנות ושיקול דעת".

אחד מהכללים שלדברי שקמוני ירש האיגוד מהמערכת האוניברסיטאית היתה החלטה נושנה שהשמות sex.co.il וכן sex.org.il לא יוקצו כלל. ההחלטה הזו עברה, לדבריו, בירושה לאיגוד האינטרנט הישראלי לאחר שכבר שימשה בסיס לסירובים שונים. כדי לפתוח דף חדש, פנה האיגוד לייעוץ משפטי. "מייד עם כניסת האיגוד לתחום", ממשיך שקמוני, "הוחל בעבודה אינטנסיווית של בניית כללים חדשים, תוך סיוע צמוד של משפטנים, מהמובילים בתחום חדש ומורכב זה. בכללים אלה צומצם שיקול הדעת של הרשם עד למינימום ההכרחי".

רישום על פי שעון אטומי

מדוע לא לתת את שם הדומיין לפונה הראשון, כפי שאמרו אנשי האיגוד לאחד הפונים שהוזכר בכתבה זו? "ייעוץ משפטי שקיבל האיגוד", אומר שקמוני, "קבע חד משמעית כי אסור לאיגוד להעניק את השם לפונה הראשון היסטורית, וכללי מינהל ציבורי תקין קובעים כי שינוי מדיניות חייב להיעשות על בסיס של "מכאן ולהבא". כלומר, אם הכללים החדשים מוחלים בתאריך מסויים, הפונה הראשון לאחר תאריך זה יזכה בשם. מאמץ האיגוד להיות הוגן הגיע עד כדי כך, שהשתמשנו בשעון שסונכרן לשעון האטומי של המעבדה הלאומית לפיסיקה, כדי לקבוע את השעה המדוייקת עד אלפית השניה, בה יוחלו הכללים החדשים".

הכללים החדשים התפרסמו באתר האיגוד בדצמבר 1998, והוכנסו לפעולה בחצות אחד בינואר 99. "העובדה שאנשים לא ישנו בלילה ורשמו שמות דומיין", אומר שקמוני, "מעידה שהיו ערוכים לשינוי".

לנושא העתירה, הוא אומר: "הנושא תלוי בבית המשפט ואין זה המקום לנהל את הדיון. די אם נאמר כי בתגובתנו לעתירה המקורית (מינואר 1998 – שנה לפני החלת כללי הרישום), הודענו לבית המשפט ולעותר על העבודה המתבצעת לכינון כללים חדשים, ועל אופן יישומם העתידי. לטענות המועלות בעתירה אין כל שחר".

ביושר ובצינעה

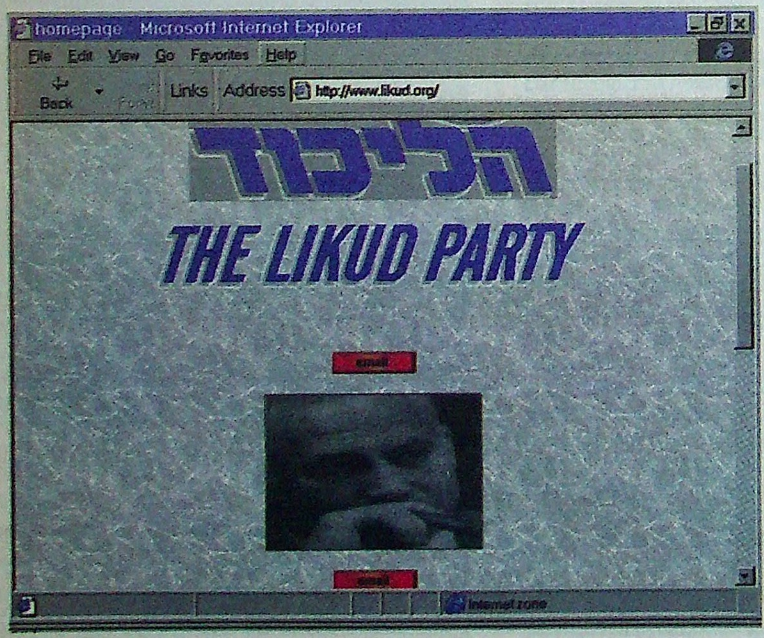
אבל היו כאלה, כפי שהתברר בדיעבד, שלא היו מודעים לשינוי. הכללים החדשים אמנם פורסמו בראשון לדצמבר 1998, חודש לפני שנכנסו לתוקפם בראשון לינואר 1999. אלא שניתן לומר: הם פורסמו בצינעה, כנהוג מאז ומעולם באיגוד האינטרנט הישראלי. הם פורסמו באנגלית, הם לא נשלחו לעיתונאי אינטרנט, ולא לחברי איגוד האינטרנט. בעמוד החדשות של אתר איגוד האינטרנט הישראלי אין להם זכר, לא בדצמבר ולא בינואר. כמובן שאיש לא טרח להודיע דבר וחצי דבר למסורבים מן השנים הקודמות.

על רקע כל זה, אין פלא שמי שהקדים את כולם ברישום הדומיין הנחשק מכולם היה מר נוסצקי, בהיותו עוסק בין השאר ברישום אתרים עבור אחרים, ואולי מודע למתרחש באיגוד האינטרנט הישראלי יותר מכמה מחבריו של האיגוד עצמו. אבל גם אם נניח שמן דהוא ידע על תאריך שינוי התקנות, עדיין לא ברור כיצד נודע למישהו עצם שינוי המדיניות בקשר לאתר sex.co.il, משום שהליברליזציה הזו אינה מוזכרת בתקנות החדשות.

לגופו של ענין, עברתי על החוקים החדשים וגם על הישנים, ולא מצאתי בהם שום הקלה בכל הנוגע לאתרים ששמם מכיל "מילים גסות". המקום היחידי שבו מוזכרת "רילקסציה" הוא מחוץ לתקנות, בדף שאלות ותשובות שבו קראתי "מדובר בסיכום חלקי וגס של התקנות, אנא קרא את התקנות לפרטים מדוייקים".

עיינתי שוב ושוב בתקנות, ובדקתי את הסעיף העוסק ב"מילים גסות", וגיליתי כי לאמיתו של דבר סעיף הגסויות לא צומצם, אלא אף הורחב, והוא כולל היום גם "שפה מלוכלכת". רק הדוגמה הארכאית של "שיט" הוסרה ממנו. אני, למרות נסיוני המקצועי, לא הבנתי מכל זה שהדומיין sex.co.il עומד להינתן, כשם שלא הבינו זאת לא נויהויזר, לא נ., ולא ב. שאלתי את נוסצקי, כיצד הבין הוא (שסורב בעצמו בעבר) שלתקנות החדשות השלכה שונה על האתר sex.co.il: "לא ממש ידעתי", הוא השיב, "אלא ניחשתי. קראתי בין השורות וניסיתי".

שינוי אחד שכן נעשה בכללים: אם בעבר אסר איגוד האינטרנט הישראלי העברה של דומיינים מחברה לחברה, ומנע בכך ספקולציות מסחריות, מהשנה הוא התיר לעשות זאת תמורת תשלום. הסיבה, על פי האיגוד, היא טכנית בעיקרה: בעבר, כאשר נעשו העברות של דומיין ללא הסכמת האיגוד, חלו תקלות טכניות שאיפשרו חטיפת דומיין ברגע ההעברה, ואילו עכשיו יימנעו מצבים מסוכנים כאלה. אך המצב שנוצר יכול בהחלט לגרום לסערת רוחות כאשר ניתן יהיה לקבל, נניח, חמישים אלף דולר תמורת דומיין שעלות רישומו ששים דולרים בלבד, וחידושו רק עשרים דולר בשנה.

ואפרופו דומיינים. פלישת חוטפי הדומינים נמשכת: והנחטף השבועי הוא הליכוד. בזמן שכולם היו עסוקים בפרישת שר הביטחון ובחישובי דילים, מישהו התישב באתר http://www.likud.org, מיקם בו תמונה של בנימין נתניהו מעשן סיגר מתחת לכתובת "הליכוד" – והכריז כי האתר למכירה. כתב לי הבחור: "עשיתי זאת רק תודות לרשלנות הליכוד, שלא רשם את הדומיין. אתה בוודאי תקרא לזה סייבר-פלישה". מה שנכון נכון (גם הרשלנות, גם הפלישה).

מאיץ גלישה, מעבד תמונות, חוסם תוכנות (למכורים) ושולח ברכות

InterQuick הוא מאיץ גלישה חדש, המבטיח לשפר את חוויית השיטוט באינטרנט בכמה שיטות. ראשית, התוכנה מתחילה להעלות עמודים באתר שבו משוטטים, בשעה שהמודם אינו מנוצל (בעיקר בעת קריאה). היא גם מאפשרת להגדיר מראש רשימה של אתרים שגולשים בהם תדיר, שאת תוכנם המעודכן היא מורידה באופן קבוע תוך שימוש אופטימלי במודם. התוכנה גם אוספת מידע על שמות דומיין של שרתים (DNS־ים) ושומרת את כתובות ה־IP השייכות להם, דבר שמאיץ את הגלישה בין אתר לאתר. התוכנה מאפשרת גם חסימת פרסומות, והיא גם משמשת כשוטר תנועה זוטר ברשת (להורים ולמעסיקים כאחד) וניתן לחסום באמצעותה גישה לרשימת אתרים.

שווה לבצע בפעם הראשונה שעובדים עם התוכנה הגדרות נכונות של שרתי פרוקסי ושל מאפייני הגלישה, ולהכיר את המסננים השונים שלה. לגבי יעילותה: היא אכן משפרת את מהירות הגלישה, בעיקר באתרים רווי טקסט, ומנצלת את המודם עד תום, בעיקר עבור משתמשים רגועים. משתמשים שגולשים במקביל במספר אתרים, מורידים קבצים ומשוחחים ב־IRC לא יחושו בהבדל – המודם שלהם כבר מנוצל עד כלות.

InterQuick. גודל הקובץ: 1.71 מ"ב. להורדה:
ftp://ftp1.deerfield.com/pub/interquick/iqsetup.exe

תוכנה נהדרת בגרסה חדשה, המשמשת לצפייה בתמונות בפורמטים רבים ולעריכתן. בהשוואה לתוכנות דומות, AI Picture Utility קטנה ונוחה מאוד לשימוש, כוללת מגוון רב של אופציות ובעיקר מהירה מאוד. בנוסף על המניפולציות המקובלות שניתן לבצע על תמונות (למשל בגוונים, גודל, חדות) בולטת לטובה האפשרות ליצור מופע שיקופיות של תמונות, הכולל מעל 170 אפקטים שונים לדרך הצגת התמונות. השימוש החופשי בתוכנה מוגבל לשבועיים.

AI Picture Utility. גודל הקובץ: 875 ק"ב. להורדה:
http://users.aol.com/aipict/private/aipict.zip

לכל מי שסובל מהתמכרות קשה למחשב מיועדת התוכנה הבאה. היא מאפשרת לסגור כל תוכנה לאחר פרק זמן מוגדר מראש, ואינה מאפשרת פתיחתה מחדש לפרק זמן מוגדר נוסף. שימושי במיוחד למכורי IRC ולהורים שהילדים שלהם מבלים שעות ארוכות מול המחשב. אפשרויות מתקדמות יותר כוללות ניתוק המחשב כולו לפרקי זמן שונים.

התוכנה עובדת ביעילות מפחידה, הגם שלעתים (נדירות אמנם) היא נתקעת לאחר ביצוע מלאכתה. אבל יש לשים לב: בחלק מההגדרות היא אינה מאפשרת חרטה או דקות חסד נוספות, ועל כן היא תנתק את היישום בדיוק בזמן שנקבע מראש, ללא אזהרה מוקדמת. בנוסף, חלק מהיישומים שהיא מאפשרת לנטרל כוללים קובצי מערכת של חלונות, ולכן נדרשת זהירות מסוימת בהגדרות.

Addict. גודל הקובץ: 2.2 מ"ב. להורדה:
ftp://ftp.zdnet.nis.newscorp.com/pub/private/sWIIB/utilities/security/addict.zip

התוכנה הזאת הושקה לרגל חג האוהבים, והיא מאפשרת לשלוח כרטיסי ברכה באנימציה משעשעת ולהוסיף אפקטים, טקסט (גם בעברית) ומוסיקה. הדמויות בכרטיסים מדברות ונעות. זוהי גרסת דמו שחלק מהאופציות בה אינן פעילות, אבל היא שווה ניסיון.

Barking Cards. גודל הקובץ: 2.1 מ"ב. להורדה:
http://download03.softseek.com/downloads/Bcval99.zip

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

כשהבועה תתפוצץ

האינטרנט הוא המצאה יוצאת דופן. אמזון וחברותיה הן חברות יוצאות דופן. ואף על פי כן, משקיעי האינטרנט איבדו קשר עם המציאות

אקונומיסט

לפני כמה שבועות נשאל ג'ף בזוס, מייסד Amazon.com, האתר הגדול למכירת ספרים ומוסיקה, לדעתו על מחירי מניות החברה שלו, שהרקיעו שחקים. "באמת", אמר אחרי צחקוק קצר, "אנחנו לא חושבים על זה כל כך. כשאנו מתרכזים בניהול החברה, מחירי המניות מסתדרים מעצמם". וכך אכן היה.

אבל בשבועות האחרונים קרה משהו. אף על פי שמחיריהן עדיין גבוהים, מניות אמזון החלו לצנוח. בשבוע שעבר היה מחיר המניה נמוך בשליש מהשיא שהשיג בשמונה בינואר (למרות שבסוף השבוע שוב נרשמו עליות). ולמקום שאליו הולכות המניות של אמזון, ילכו בוודאי גם מניותיהן של חברות אינטרנט אחרות. האם זהו רק עוד סימן של המסחר העצבני שאחז בשוק בדצמבר ובתחילת ינואר? או האם זה סימן למה שמשקיעים מנוסים מגדירים כבועת אינטרנט העומדת להתפוצץ, וללכלך את כל הסביבה?

אמזון היא אחת מקומץ חברות אינטרנט [illegible]ילות ופורצות דרך, כמו אמריקה און־[illegible]ן ויאהו!. שלוש חברות אלה יצרו מותגי אינטרנט בולטים, הגדירו את השווקים שהם מאכלסים והוכיחו יכולת התפתחות בקצב מסחרר. אף על פי שהן קיימות רק [illegible] שנים, מדובר בחברות חזקות שימשיכו [illegible]נראה לגדול בטור הנדסי. בעיני משקיעים אחרים, מדובר במיקרוסופט או אינטל הבאות.

לכן, ב־1998 עלה ערך המניות של אמזון ב־966%. בין תחילת דצמבר האחרון לבין תחילת ינואר, טיפס ערך המניות ב־150% נוספים, וערך השוק של החברה גאה לעתים מעל ל־30 מיליארד דולר, ועקף את זה של חברת הנפט טקסאקו.

ממש לפני חג המולד, הכריז הנרי בלודג'ט, אנאליסט בכיר, על מטרת מחיר פרה־ספליט לאמזון של 400 דולר עד סוף שנת 99'. אף על פי שכמה ספקנים לגלגו, בתוך 14 ימי מסחר בלבד, אחרי שהחברה הודיעה שמכירותיה ברבעון האחרון היו 250 מיליון דולר – מעל לפי שלושה מהמכירות באותה תקופה ב־97' – עברו מניותיה של אמזון בסערה את המטרה שהציב בלודג'ט. "השוק אינו מוכן להקשיב לספקנים", סיכם פרשן בחברת TheStreet.com, אתר אינטרנט לחדשות כלכליות. הוא מגיב לחדשות גרועות, אבל לא לדעות מרירות.

מרבית המשקיעים באינטרנט סבורים שמרירות כלפי אמזון היא פשוט שטות. כחנות הספרים הווירטואלית הראשונה היא קבעה בעקביות את קנה המידה למסחר קמעונאי באינטרנט. חמישה מיליון הלקוחות הנאמנים שלה סבורים שרכישת ספרים דרך אתר האינטרנט של החברה היא פשוטה, בטוחה ומספקת. אמזון מחזיקה בכ־90% משוק הספרים און־ליין, ובתוך חודשים מספר בלבד נטלה מחברת CDnow את המקום הראשון במכירות תקליטורים. ככל שאמזון מגדילה את מספר מותגיה – קלטות וידיאו ומשחקי מחשב הם הבאים בתור – אף חברה אחרת לא נמצאת במקום טוב יותר להוביל את מהפכת הקניות ברשת.

רק 5% מהמסחר הכולל

הכל כה משכנע ומרגש. חברת המחקר פורסטר לייעוץ טכנולוגי מעריכה שבשנה האחרונה היה היקף המסחר האלקטרוני בארה"ב בלבד 7.8 מיליארד דולר, מעל לפי שלושה מ־2.4 מיליארד ב־97'. על פי התחזית של החברה, עד שנת 2003 יגיעו מכירות קמעונאיות באינטרנט ל־108 מיליארד, כש־40 מיליון בתי אב אמריקאים יעשו קניות און־ליין.

בנקודה זו, אולי, צריך לאפשר למעט מציאות להפריע לשמחה. אפילו אם התחזיות של פורסטר יוכחו כנכונות, בעוד חמש שנים המכירות באינטרנט לא יהוו יותר מ־5% מכלל המכירות הקמעונאיות. זה יקשה על אמזון לצבור רווחים, שלא לדבר על חברות אחרות, שמצבן טוב פחות מזה של אמזון. על פי הנתונים של אמזון עצמה, החברה עדיין רחוקה מרחק כמה שנים מעשיית רווחים כלשהם. בינתיים, הרחבת המותג של אמזון למוצרים חדשים מסוכנת ויקרה, ואילו חברות ענק אחרות מתחילות רק עכשיו לבחון ברצינות את האינטרנט.

לקוחות אולי מוכנים לשלם תוספת קטנה עבור השירותים המעולים של אמזון. אבל בסופו של דבר, כשצרכנים יכולים להשתמש ב"bots" – מנועי חיפוש שסורקים את האינ[illegible]נט כדי למצוא את המחירים הזולים [illegible]גר ואת ההצעות האחרונות – והמתחרים נמצאים רק במרחק לחיצה על עכבר, אפילו חברות שולטות ייאלצו להסתפק במתח רווחים נמוך.

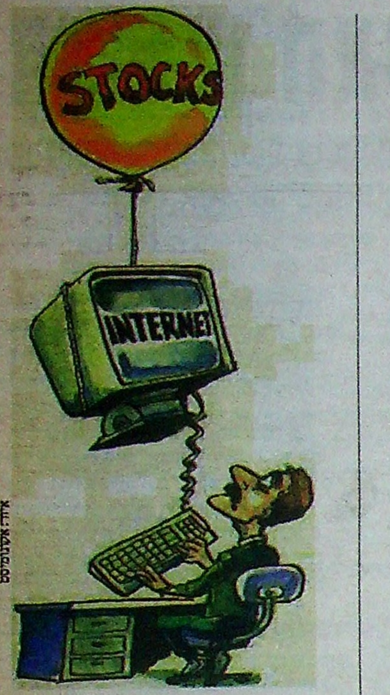
אמזון עשויה [illegible]פוך לעסק השווה 10 מיליארד דולר, [illegible]רווחים של חנות רחוב פינתית. עצם האפשרות הופכת את מחיר המניה הנוכחי לפגיע לא רק לתיקון נוסף, כי אם למשהו הרבה יותר מסוכן. ואם הדבר נכון לגבי אמזון, מה בקשר ליאהו! ו־AOL? ומה בדבר דגי הרקק – חברות חדשות כמו broadcast.com, שלפני שבועיים הגיעה לשווי של 5 מיליארד דולר בהתבסס על רווחים של 16 מיליון דולר בשנה שעברה?

שום דבר חדש

מסחר קמעונאי באינטרנט הוא קשה, אבל כל החברות האלה הן שבריריות במיוחד בגלל חוסר הבשלות היחסי שלהן והקצב התלול של השינויים במדיום. עובדה זו נכונה אפילו לגבי AOL, שערך השוק שלה גדול מזה של ג'נרל מוטורס. לספקית שרותי האינטרנט המובילה יש מעל ל־15 מיליון מנויים, והיא מצפה לשלוט על עוד מיליוני זוגות עיניים לאחר שרכשה את נטסנטר, הפורטל הפופולרי של נטסקייפ. פרסום ותכנים הם מקורות רווח הגדלים במהירות, אבל החלק הארי של הכנסות החברה הוא ממנויים, מה שמספק לה חזות סולידית.

הרווחים של AOL גדלים במהירות, אולם היא ניצבת מול איומים טכנולוגיים ומסחריים. ייתכן ותימנע ממנה גישה למערכות כבלים רחבות פס, שיהיו ככל הנראה אמצעי ההתקשורת הפופולריים ביותר לאינטרנט בשנים הבאות.

כמו יאהו! ואקסייט, שנמכרה לאחרונה לחברת Home@ תמורת 6.7 מיליארד דולר, AOL היא גם פורטל, ושיגעון הפורטלים עוד לא דועך – על אף נפילה של 11% במחיר המניה של יאהו! לפני שבועיים. יאהו! הוא האתר שמבקרים בו יותר גולשים מבכל אתר אחר, עם 167 מיליון כניסות ביום. יאהו! עלתה בעקביות על כל הציפיות בשלוש השנים מאז הנפקתה, וכעת היא שווה יותר מחברת בואינג; אחרי הכל יש לה אפילו רווח צנוע

של 25 מיליון דולר ברבעון האחרון.

המעבר של יאהו! ממנוע חיפוש לפורטל היה יוצא דופן. החברה למדה במהירות שהמפתח להצלחה היה לגרום לאנשים לחזור ליאהו! ולבלות שם יותר ויותר זמן בכל פעם. על ידי מתן אפשרות למשתמשים ליצור שירות חדשות משלהם, דואר אלקטרוני בחינם ולוחות מודעות פופולריים, עשתה יאהו! חלק מהדרך הדרושה כדי לספק למשתמשי אינטרנט תחנה אחת בה הם יכולים לבצע את כל הפעולות שהם רוצים, ולקבל גם בונוס של תחושה קהילתית.

אבל כל מה שעשתה יאהו! הועתק או הוצע כבר על ידי חברות מתחרות כמו אקסייט, לייקוס, נטסנטר, ו־MSN. העובדה שלמשתמש לוקח זמן לבצע התאמה אישית של הפורטל הופך את המעבר משער אחד לשני לעניין מייגע. אבל מרבית המשתמשים באינטרנט הם הפכפכים ולא סביר שאי הנוחות תרתיע אותם לאורך זמן. אף אחד מבין הפורטלים הידועים לא ניסה ליצור לעצמו ייחוד על ידי פנייה לקבוצה מסוימת, כפי שקורה בשאר אמצעי התקשורת. השערים העדיפו להיות הכל, לכל האנשים. אם הם רוצים ליצור נאמנות אמיתית – רווחית – הם יצטרכו כנראה להפוך לפחות כוללים.

האינטרנט צעיר מדי מכדי שמישהו יידע בוודאות שפורטלים הם יותר מאשר אפנה חולפת. לעת עתה, כל מה שבאמת יש ליאהו! הוא מותג נהדר וכמה מאות אנשים צעירים, אינטליגנטים וחדורי מוטיואציה המתרוצצים בקומה השנייה של בניין משרדים נמוך בעמק הסיליקון. וערך שוק של מעל ל־30 מיליארד דולר.

עד כאן בנוגע לאריסטוקרטיה של האינטרנט. לא במפתיע, מאחוריה יש תור של חברות אינטרנט זעירות ולא רווחיות המנסות לצאת לציבור. לפני כמה שבועות, התזמון שלהן נראה היה מושלם. אבל אז הגיעו הירידות החדות במניות האינטרנט, לפני שבועיים, ואף על פי כן, ההתלהבות לא התעמעמה.

הצניחה הגדולה

אי אפשר להפריד את התופעה של סוחר המניות החובב, המצויד במחשב אישי וחיבור לאינטרנט, מתופעת מניות האינטרנט עצמה. סוחרי היום, שמשתמשים בחשבונות בחברות ברוקרים כמו אי־טרייד ואמריטרייד – שהערך שלהן עצמן עלה באופן מטורף – ומחליפים רכילות בלוחות המודעות של יאהו!, סוחרים בקדחתנות במניות האינטרנט שהם מכירים ואוהבים.

רבים מבלים שבע או שמונה שעות ביום און־ליין, ובשבילם מקבלות חברות האינטרנט שהם משקיעים בהן מעמד לא ריאלי. ככל שהעולם הווירטואלי מחליף את מקומו של העולם הפיסי, הרעיון שיאהו! יכולה להיות גדולה וחשובה יותר מבואינג או קודאק הופך בדרך כלשהי למתקבל על הדעת. עבור רוב הברוקרים הללו, אומדני שוק קונוונציונלים הנגזרים מרווחים עתידיים, נועדו לאידיוטים שפשוט לא מבינים.

אפילו אנליסטית נלהבת כמו מרי מיקר חושבת שמניות האינטרנט עלולות לצנוח ב־30% נוספים. אבל אם זה יקרה, מדוע שזה יסתיים שם? אף אחד לא יודע איך יתמודדו הסוחרים עם לחץ מתמשך כלפי מטה. בכל שוק אחר היה זה מתכון בטוח למכירה מבוהלת.

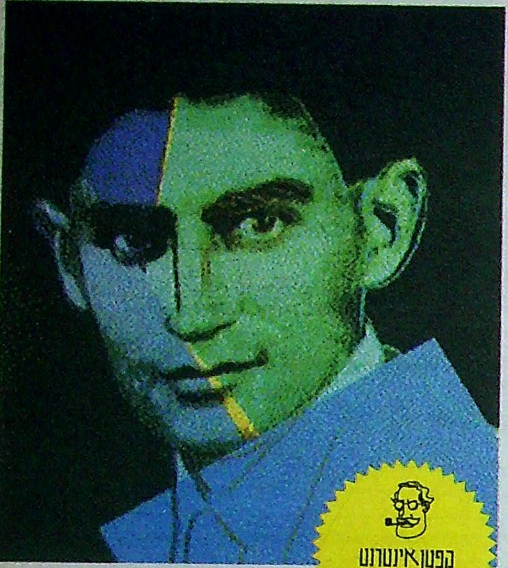
הרבה דברים עלולים לגרום להתמוטטות כזו. תוצאות כספיות עלולות לצנוח מתחת לציפיות. משקיעים גם עשויים להבין שלא משנה עד כמה האינטרנט יכול להיות מרגש ולהשפיע על החיים, חברות למסחר אלקטרוני ולתכנים לעולם לא ירוויחו די כסף כדי להצדיק את מחיר המניות שלהן כיום.

לפחות לחברות הטובות יותר יש מנהלים שמבינים כיצד לעשות עסקים באינטרנט, ושהצליחו להמציא מחדש את עסקיהם כדי לעמוד בקצב האכזרי של השינויים במדיום. אבל האומדנים של חברות אינטרנט מרמזים על הרבה יותר מכך. כדי להצדיק מחירי מניות כאלה, רבות מהחברות צריכות לא רק את נתח השוק של מיקרוסופט, אלא גם את שיעור הרווח לפני מס שלה, שעומד על 49%. בשלב הזה, אפשרות כזאת אינה מתקבלת על הדעת. מה גם שנתח שוק גדול יטמון בחובו גמול קטן בהרבה באינטרנט מזה שיש לו בעולם הפיסי, מכיוון שהאינטרנט מעניק כוח ללקוחות.

שלא כמו הבעלים של טכנולוגיה קניינית דומיננטית, חברות אינטרנט עשויות להיות מסוגלות ליצור רק צורה חלשה מאוד של נאמנות. אמת, הטובות ביותר יכולות להפוך לקוחות לקהילות און־ליין נאמנות, אבל עצם ההצלחה של האינטרנט מבוססת על תקנים פתוחים, לא טכנולוגיות הנמצאות בשליטת חברה אחת או ארגון אחד. קשה לחברות אינטרנט ליצור את המחויבות הטכנולוגית שהפכה את מערכת ההפעלה חלונות לדומיננטית כל כך. זו אחת הסיבות שבגללן חשה מיקרוסופט פגיעה מאוד ביחס לאינטרנט.

כדי שתיווצר מחויבות טכנולוגית חייבות להיות עלויות גבוהות הכרוכות במעבר למוצר מתחרה, כפי שקיימות, למשל, למשתמשים במעבד התמלילים וורד של מיקרוסופט. אבל האינטרנט משגשג בדיוק בגלל שדפדפנים ואתרים עובדים כולם באותה צורה: המטרה היא להקל על המעבר מאתר אחד לשני. גם המחסומים שעומדים בפני מתחרים חדשים נמוכים יחסית, על אף היתרונות שיש לחברות הראשונות שנכנסו לשוק. אפילו אם המותגים של חברות גדולות יצברו תנופה, חברות חדשות עם רעיונות מבריקים יזכו לתשומת לב. בינתיים, חברות חזקות מהעולם הפיסי ייאלצו להדביק את הפער בגלל הזמן שאיבדו באינטרנט עד כה.

כל זה הוא דרך להגיד שהמנצחים האמיתיים הם האינטרנט עצמו והאנשים שמשתמשים בו. אם יש חברות כלשהן שנראה שהן עשויות להגיח מבועת האינטרנט מחייכות, הן יהיו אלה שבנו את הרשת ואלה שהלקוחות שלהן הם עסקים אחרים. סיסקו סיסטמס זוכה לציון גבוה בשני התחומים, ולכן היא חביבה על מנהלי קרנות. אותו הדבר נכון לגבי מיקרוסופט, אוראקל, סאן מיקרוסיסטמס, י.ב.מ ולוסנט. אבל היזהרו: כשבועת האינטרנט תתפוצץ, כפי שבוודאי יקרה, גל ההדף יזעזע אפילו חברות יציבות כמו אלה.

קפקא, חיים על המאדים, כלי הנשק של העתיד, סקס ואינטרנט, ואיש אחד מחובר

אל תכתבי לי כל יום, מבקש פרנץ קפקא מאהובתו, פליס באואר, אני לא עומד בזה. כתבי לי פעם בשבוע. המכתב, שנשלח ב־11 בנובמבר 1912, נמצא באתר של רשות הדואר האמריקאית, לצד מכתבים בלתי נשכחים אחרים.

http://www.usps.gov/letters/volume2/love16.html

מאדים, כותב ג'ון טירני למגזין Reason, הוא יער ההתיישבות הבא של האנושות. איך נחיה שם? להלן הצעות לחוקה אלטרנטיווית.

Martian Chronicle
http://www.reasonmag.com/9902/fe.jt.martian.html

ואפרופו עתיד, כתבה של ABCnews על כלי הנשק המפחידים שיהרגו אותנו בעתיד הלא רחוק.

Weapons of the Future
http://www.abcnews.go.com/onair/2020/transcripts/2020_990210weapons_trans.html

"האיש המחובר ביותר בעולם" הוא סטיב מאן, פרופסור מאוניברסיטת טורונטו.

Most wired man on the planet
http://www.zdnet.com/zdnn/stories/news/0,4586,2208398,00.html

הסקס מצעיד קדימה את האינטרנט, טוען ג'ון כץ (לשעבר בעל טור בויירד, היום ב־freedomforum), והאינטרנט תורם לדיון פתוח ואמיתי בסוגיות מיניות. לא פורנוגרפי. כדאי לקרוא.

Online, not all sex is XXX
http://www.freedomforum.org/technology/1999/2/4katz.asp

אין כמו אמא

לכבוד יום המשפחה – שחל היום – רשימת אתרים חגיגית

"אם את אמא, כל מה שאת צריכה לעשות זה לשבת, להירגע וליהנות מכל מה שהאחרים יכינו לך". פתיחה מבטיחה זו מבשרת את רוחו של "יום האם שמח", אתר שכולו עצות לילדים ואבות המחפשים דרכים להפתיע ולשמח את אמא. ארוחת בוקר במיטה, זרי פרחים, חגיגות וגלויות ברכה אלקטרוניות וכן עמודים שבהם מספרים מבקרים מה מיוחד באמא שלהם.

http://cgi.bc.sympatico.ca/Features/Mothers

לאם הממוחשבת: שומר מסך חביב שיזכיר לה מי חשב עליה ביום האם:

http://softdisk.downloadstore.com/products/d91111.html

ה־Mom-A-Thon היא התחרות האמריקאית להכתרת האם הקולית ביותר, המציקה ביותר והאמיצה ביותר ברשת.

http://www.agirlsworld.com/amy/pajama/mothersday/index.html

נשות קולורדו חוגגות את יום האם ביוזמה מעניינת: במסגרת אתר המוקדש לנשים הוקצתה פינה בה נאספים הסיפורים והעצות האימהיות הכי טובות בכל הזמנים. מעניין.

http://www.womenofcolorado.com mothers.asp

את זר הפרחים אפשר להחליף בשירה. אתר השירים ליום האם, הכתוב אנגלית, מכיל אוסף גדול של שירים שונים, ומשורר הבית אפילו מציע לכתוב שיר פרטי מיוחד לכל אמא שצאצאיה יתקשרו עמו אלקטרונית.

http://www.bconnex.net/~mbuchana/realms/mother

כל מה שרציתם לדעת על האישה ששנאה את יום האם אפשר לקרוא ב:

http://www.suite101.com/articles/.cfm/6855

ל"סלון מגזין", כתב העת המקוון

העוסק בנושאי חברה, כלכלה ותרבות האינטרנט, יש מהדורה לאימהות:

http://www.salonmagazine.com/mothers

על ההיסטוריה של החג יום האם המודרני נולד כנראה בארה"ב, שם חוגגים הבריות גם את יום האב. החגיגות הראשונות לכבוד אמהות שנערכו כבר ביוון העתיקה, הכיבודים שהוגשו לאמהות באנגליה במאה ה־17, ואן ג'רבים, האישה מפילדלפיה שהעלתה את החג למודעות הציבור במאה הנוכחית, אפשר לקרוא באתר המרתק:

http://www.chron.com/content/interactive/special/holidays/97/mom/history.html

בחמש דקות השקט שיש לאמא היא יכולה בהחלט להתחבר ולפתור שעשועונים, תשבצים וחידות מקוונות. הרבה פעילויות מוצעות כאן להורים וילדים ביחד, וגם מבחר נאה של מדורים. חיטוטים מעמיקים יותר באתר יניבו מציאות כמו: מיהי האמא הטובה ביותר – מאבק בין דמויות היסטוריות, אמהות פמיניסטיות, אמהות מוטרפות, אמהות בראי הדורות, ועוד.

http://www1.kaplan.com/view/article/0,1275,1737,00.html

גלויות וריטואליות מסוג אחר: בואו נעליב את אימא. משהו שיוצריו חושבים שהוא משעשע, והוא לכל הפחות חביב גרפית ויוצא דופן:

http://www.virtualinsults.com/home/cards/mothers/1.html

אל היכל הכבוד של אמהות תבל יוכלו להיכנס אימהות שילדיהם ישלחו את סיפור חייהן ותיאור מעלותיהן לאתר. בינתיים אפשר לקרוא כאן על דמויות נשיות בולטות בהיסטוריה האמריקאית, ואת ההסברים על פרויקט ההנצחה לאמהות הטובות של כל הזמנים, שמתקיים כבר למעלה מ־20 שנה.

http://www.imhof.org

מתנות עשה זאת בעצמך, גלויות ברכה, ציורים ובובות קטנות – את כל אלה אפשר ללמוד לעשות פה, או לקפץ לאחד האתרים המקושרים לכאן:

http://www.kidsdomain.com/holiday/mom/index.html

שוקולד מדומה אינו מלכלך, משמין או טעים, אבל יכול להיחשב למחווה רומנטית. השוקולדים המדומים יישלחו בדואר האלקטרוני לאמא כלוויית מסרים, או תמונות מתאימות מהגלריה.

http://www.virtualchocolate.com/mothersday

רשימה אינסופית של מקומות בהם ניתן למצוא גלויות אלקטרוניות ליום האם אפשר למצוא גם ב:

http://www.electronicpostcards.net/mother.htm

מנוע חיפוש משוכלל המאפשר להגדיר אין־ספור פרטים ותת־קטגוריות, ומבטיח להתאים את המתנה הנכונה לאמא, ולספר לכם איפה ברשת אפשר להזמין אותה:

http://presentpicker.com/ppp/mother/mothers_day_gifts.html

דפנה לוי־ינוביץ

קפטן, הצילו!

הדפסה מ-Word • נטסקייפ 3 או קומיוניקייטור • בן-גוריון • Real Player • וידאו ברשת • Pointcast 2ר

קפטן יקר! כמה טובים, אמינים, בטוחים ומומלצים הם השירותים המקוונים של הבנקים בישראל?

תודה, אסף

הקפטן משיב: תחום הבנקאות הביתית הממוחשבת עדיין בחיתוליו. למרות שכמעט שנתיים עברו מאז יצאו ראשוני הבנקים באתרים מקוונים, עדיין לא ניתן להשתמש בהם בקלות וביעילות. המהירויות איטיות, המערכות מסורבלות, השירותים מוגבלים, ובקיצור – לא משהו. קיימת תחושה שהבנקים הקימו אתרים כדי שלא ילעיז מישהו על פיגורם הטכנולוגי, אך הם עושים הכל כדי שהלקוח לא ישתמש בהם לצורך הניהול השוטף של חשבונו. לזכותם של הבנקים יש לומר כי קיימות סיבות מוצדקות לחששותיהם הטכנולוגיים. החקיקה בתחום פשעי המחשב עדיין אינה מרתיעה דיה, ומערכות ההגנה רחוקות מלהיות מושלמות. אם אתה רוצה דף חשבון אתה בכיוון הנכון, אבל אם אתה רוצה יותר מכך, תיאלץ להמתין בסבלנות להבשלת הטכנולוגיה.

קפטן שלום, כאשר אני רוצה לשנות את הרזולוציה בחלונות 95 עם כרטיס Diamond Stealth 3D 2000 המחשב נתקע, ומודיע על בעיה ב-explorer.exe. ניסיתי להתקין דרייוורים חדשים מהאינטרנט אבל זה לא עזר. מה לעשות?

תודה, אלירן

הקפטן משיב: הקפטן כבר שמע כמה תלונות בעניין זה, וברוב הפעמים נפתרה הבעיה על ידי שימוש ב-BIOS חדיש יותר. את העדכונים ל-BIOS תוכל להוריד בכתובת

.http://www.winfiles.com/drivers/bios.html

פתרון מוצלח אף יותר הוא לפנות לחנות שבה קנית את הכרטיס ולדרוש את סיועם בפתרון הבעיה.

קפטן שלום. שמעתי שעדיף לעבוד עם נטסקייפ 3 מאשר עם הקומיוניקייטור. מה דעתך?

אמיר

הקפטן משיב: עדיף להתעלם משמועות. אמנם הדפדפן בגרסה 3 מהיר בהרבה מאחיו הצעיר אך הכבד – הקומיוניקייטור, אולם הוא לוקה בתמיכה בטכנולוגיות עכשוויות כמו DHTML, Javascript מתקדם, Layers ועוד. בקיצור, בתוך כמה חודשים לא תוכל אפילו לצפות ברוב האתרים ברשת באמצעות נטסקייפ 3.

קפטן שלום, אני מחפש את קובץ הקול של הכרזת העצמאות מפי בן-גוריון. התוכל לעזור?

תודה, דביר

הקפטן משיב: אפשר לשמוע את הזקן נואם את נאומו ההיסטורי בכתובת:

.http://www.knesset.gov.il/knesset/info/sindex_eng.htm

בדף זה תמצא נאומים היסטוריים נוספים.

שלומות לקפטן. אני רוצה להוריד את תוכנת Real Player. האם אני חייב לשלם, או שמא אוכל לקבלה בחינם?

ערן

הקפטן משיב: לתוכנה שתי גרסאות – הגרסה הרגילה, שאינה עולה כסף, וגרסת ה-Plus, שמחירה 30 דולר. תוכל להוריד את שתיהן בכתובת:

.http://www.real.com/products/player/downloadrealplayer.html

ה-Media Player של מיקרוסופט יודע להציג קבצי Real-Audio ו-Real-Video ובנוסף גם סוגים רבים אחרים של קבצי קול ווידאו, והוא מומלץ מאוד! אם יש לך חלונות 98 אתה כבר מצויד בתוכנה, אך אם אתה משתמש בחלונות 95 תיאלץ להורידה בכתובת:

http://mschus.www.conxion.com/msdownload/mplayer/5.2/rtw/x86/en/mpfull.exe

---

ניסיתי להוריד את Pointcast 2. זה לקח נצח, ובסוף התייאשתי. האם יש לך הצעה כיצד להורידה?

הקפטן משיב: הדרך המהירה ביותר להוריד את התוכנה היא באמצעות ה-mirror של tucows שבכתובת

.http://tucows.netvision.net.il/adnload/dlpcnca.html

Pointcast שייך למשפחת תוכנות השידור, כמו ה-Channels של מיקרוסופט המצורפת לאקספלורר. התוכנה, והתפישה כולה, לא זכתה להצלחה יתרה בארץ, וגם בעולם היא אינה להיט היסטרי. כעת נעשה ניסיון להשתמש בתוכנה כפורטל מתקדם במסגרת קרחת הפורטלים הפוקדת את ארצנו ואת העולם כולו, וניתן לקרוא עליה בכתובת

.http://www.zdnet.com/zdnn/stories/news/0,4586,2177277,00.html

---

הי קפטן, יש לי תוכנת Winzip ואני מנסה נואשות ליצור קובץ דחוס על כונן הדיסקטים, אך אין לי מספיק מקום על הדיסקט ואיני יודע כיצד לגרום לקובץ להישמר על כמה דיסקטים. ובכלל, האם יש תוכנה אחרת המסוגלת לשמור קובץ דחוס על כמה דיסקטים?

תודה, מוטי

הקפטן משיב: אם תיצור את הקובץ הדחוס מראש על הדיסק, תציע התוכנה את החלפת הדיסקטים בעצמה. עשה זאת על ידי בחירה ב-New ובשם הקובץ הקש: a:yourname, ותן לטבע לעשות את שלו.

תוכנה מצוינת מעידן הדוס המבצעת את הפעולה באופן מוצלח מזה של ה-winzip היא ARJ הישנה והטובה, החוזרת עם גרסה מעודכנת התומכת בשמות ארוכים. ניתן להורידה בכתובת:

.http://www.arjsoftware.com

לקפטן שלום! כאשר אני רואה סרטי avi ו-mov ומגדיל אותם לגודל של מסך שלם הם נראים גרוע, בעוד שכאשר הם קטנטנים הם נראים מצוין. האם יש תוכנה או דרך לשנות זאת?

הקפטן משיב: גודל הקובץ הנדרש להצגה של וידאו במסך שלם ובאיכות גבוהה הוא עצום, ועל כן הופקדה בידך הבחירה לצפות בסרט קטנטן אך איכותי או רחב ומגורען. הדרך לשנות זו היא להוריד קבצי ענק או להשתמש בטכניקות כיווץ משופרות מאלו של MOV ו-AVI, דוגמת RealVideo, שגם היא אינה מושלמת. כנראה שניאלץ לחכות עוד כמה שנים עד להצגה איכותית של וידאו באינטרנט בגדלים סבירים.

ברשותי WORD6 בגרסה העברית, אך כשאני מדפיס מסמך, המדפסת מדפיסה רק את האותיות האנגליות ומתעלמת מהעבריות. מדוע? נראה לי שהבעיה היא ב-WORD עצמו, משום שכשאני משתמש במעבד התמלילים דגש, ההדפסה יוצאת טיפ טופ.

הקפטן משיב: הבעיה קיימת בגרסאות המוקדמות של חלונות 95 ונובעת מאי תאימות של התקני המדפסת בשדרוג מחלונות 3.11. אפשרות אחת היא להחליף את התקני המדפסת בהתקנים הבסיסיים ביותר. למשל, אם ברשותך HP DeskJet 670 התקן את ההתקן של DeskJet 600. אפשרות שנייה היא לארגן CD חדש יותר של חלונות 95 ולהתקין מתוכו את ההתקן המתאים.

הסיבה לכך שדגש מדפיס כהלכה היא שהתוכנה עוקפת את התקני החלונות ומשתמשת בהתקנים משלה – פתרון מושלם למי שמשתמש במערכת הפעלה אנגלית.

קפטן הצילו! האם קיימת תוכנה שמאפשר לנתק את המחשב מהקו בגמר הורדת קובץ, כמו התוכנה שהיתה בזמנים ההם של ה-BBS־ים?

תודה, תמיר

הקפטן משיב: אם אינך רוצה להמתין ליד המחשב עד שתסתיים הורדת התוכנה ואינך רוצה לפרנס את בזק וספק האינטרנט שלך, תוכל להשתמש ב- המחשב_שלי/לוח_הבקרה/אינטרנט/X minutes Connection/Disconnect if idle for, כאשר X הוא מספר הדקות שהמחשב נשאר מחובר במידה ואינך מבצע פעולה כלשהי.

להתנתקות מיידית עם סיום הורדת קובץ יש להשתמש באחת מתוכנות ההורדה המספקות גם שירותים נוספים כמו המשך הורדה לאחר התנתקות. כדאי להשתמש בגוזילה, המסופקת בחינם וגם מציעה את האתר המהיר ביותר להורדת התוכנה:

.ftp://ftp.gozilla.com/pub/gozilla/gozilla.exe

שלום וברכה! אני מחפש תוכנה לשיבוץ אוטומטי של אנשים, למשל מורים, לפי חדרים ואילוצים אחרים. אשמח לקבל מידע על תוכנה כזו.

בברכה, יוסי

הקפטן משיב: תוכל לנסות את ארגונית

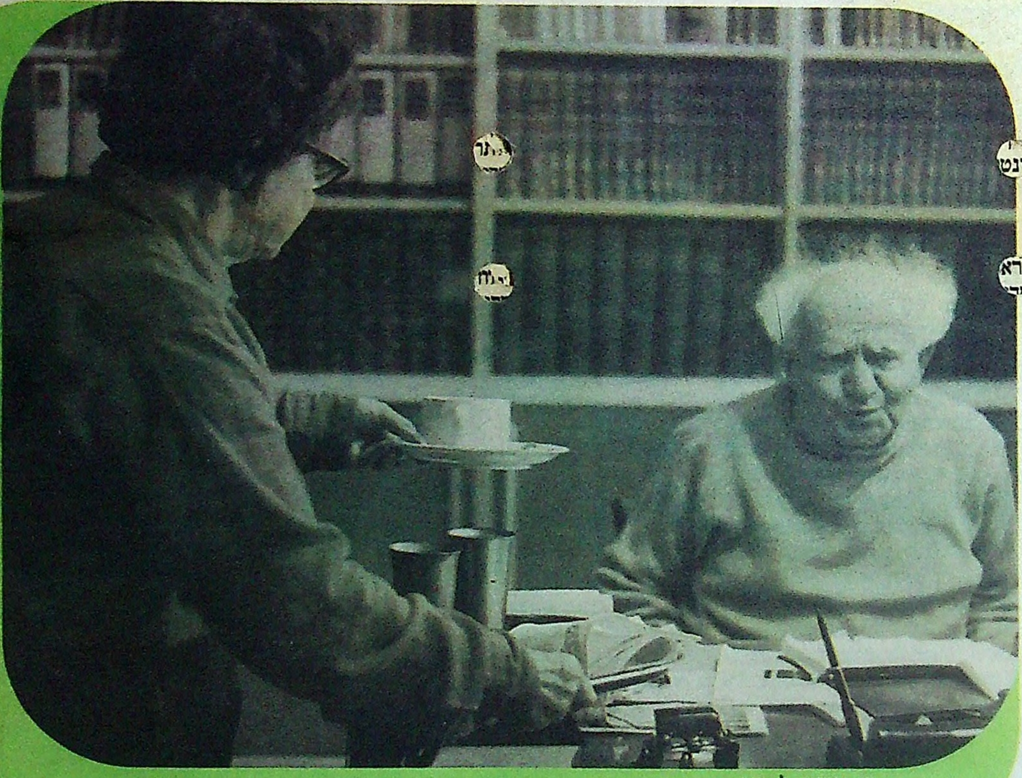
http://www.merav.co.il/prog/text.cgi?c=1853

מכלול

http://www.merav.co.il/prog/text.cgi?c=1717

ואחרות, בכתובת:

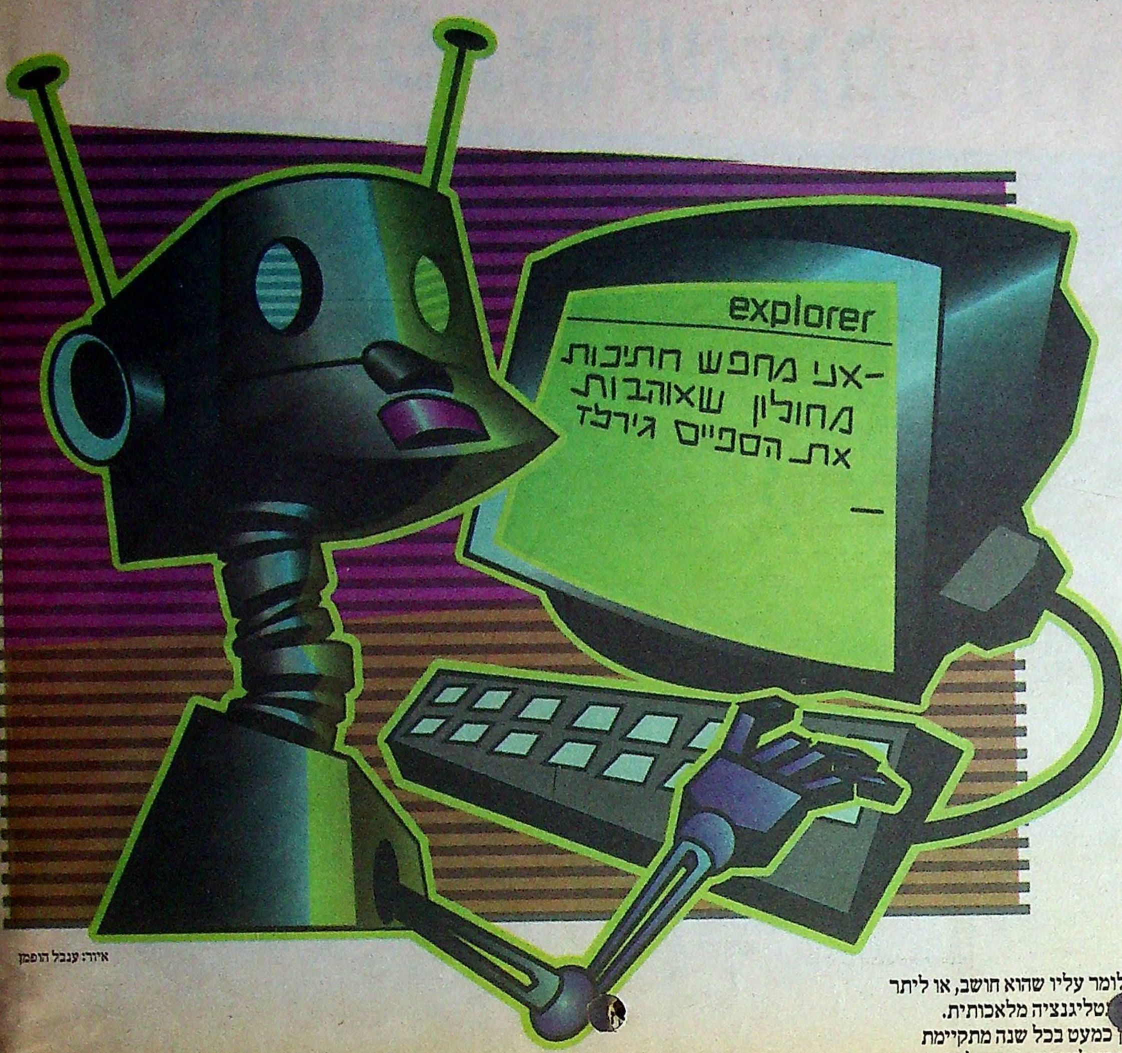
http://www.merav.co.il/prog/item.cgi?c=8002

בן-גוריון, לדביר

תוכנה עם נימוסים טובים

צ'טרבוטים הם רובוטים שמסוגלים לנהל שיחה, ואפילו להטעות חלק מהאנשים (בינתיים רק חלק קטן) שהם משוחחים עם אדם. אם פעם היתה סיבה לחשוש שהבחור שאתם משוחחים איתו בצ'ט הוא בחורה – עכשיו צריך לדאוג שאולי הוא בכלל רובוט

איור: ענבל הופמן

דפנה לוי-ינוביץ

אלברט הוא פשוט לא בן אדם. פשוט זו אולי לא בדיוק המילה הנכונה לתאר אותו, מכיוון שאלברט הוא שמה של תוכנה מתוחכמת למדי, המתחזה לאדם, ומנהלת שיחות ארוכות ומורכבות עם בני אדם אחרים, שלא תמיד מבחינים שהם בעצם מפטפטים עם מחשב. אלברט הוא צ'טרבוט, או בתרגום מילולי, רובוט פטפטת, שזכה זו השנה השנייה ברציפות בפרס לובנר, שהוענק לו על היותו צ'טרבוט משכנע במיוחד.

פרס לובנר מוענק בתחרות בינלאומית של צ'טרבוטים, במהלכה מנסים שופטים להחליט מי מהמשוחחים איתם הוא יצור אנושי, ומי מהם מחשב. השנה התקיימה התחרות באוניברסיטה של דרום אוסטרליה, ובמסגרתה שוחחו השופטים עם חמישה אנשים, וששה צ'טרבוטים. 11% מהמשוחחים היו משוכנעים שאלברט אנושי. בשנה שעברה הוא הצליח לשכנע כ־15% מהשופטים, מה שבעולם הצ'טרבוטים נחשב להישג מכובד.

ראשיתם של הצ'טרבוטים בימי המחשב הראשונים. אלן טיורינג, חלוץ המחשבים הבריטי ומי שעמד בראש הצוות שפיענח את מכונת האניגמה הגרמנית במלחמת העולם השנייה, היה הראשון שדיבר על הדיאלקטיקה שבין אדם למכונה ועל כמיהתו של המתכנת ליצור מכונה שעמה יוכל לשוחח בחופשיות. בשנת 1950, ארבע שנים לפני מותו, הציע טיורינג מבחן שמטרתו לבדוק האם מכונה או מחשב מגלים אינטליגנציה או חשובים. לפי המבחן, מחשב שיצליח להטעות 40% מבני האדם שישוחחו איתו, ולגרום להם לחשוב שהם משוחחים עם אדם אחר, אפשר יהיה לומר עליו שהוא חושב, או ליתר דיוק, שהוא בעצם אינטליגנציה מלאכותית.

בעשור האחרון כמעט בכל שנה מתקיימת תחרות צ'טרבוטים בינלאומית, שבמהלכה מעמידים מתכנתים שונים את הצ'טרבוטים שלהם למבחן טיורינג. נכון להיום, איש מהם לא הצליח לעמוד במבחן, ואפילו אלברט, שהשיחה עמו בהחלט מבלבלת בשל היכולת שלו לשלוף מידע בלתי צפוי על נושאי שיחה מגוונים, והאופן המתוחכם שבו הוא עונה על שאלות, מטעה, כאמור, ביום טוב, רק 15% מהמשוחחים אתו.

קופסת שימורים וכמה גלגלים

את אלברט כתב רובי גרנר, המכנה את עצמו "רוביטרון" ומגדיר את עיסוקו "אמן ותוכניתן", החי בג'ורג'יה, ארה"ב. אלברט נכתב כחלק ממחקר על התקשורת האנושית. מלבד היכולות להריץ תוכנות ו[...]ע פקודות שונות, הוא גם מצויד במעין אנציקלופדיה מובנית, מאגר מידע המחולק לנושאים והמאפשר לו להגיב עניינית ולפתח שיחה על מגוון של נושאים שהמשוחחים עמו עשויים להעלות. אלברט מסוגל גם, הודות לאותה אנציקלופדיה, להעלות נושאים משל עצמו, ולהעיר, למשל, הערות על תוכניות טלוויזיה או נושאים בחדשות, לדבר על דייג וספורט וליצור את הרושם שמאחוריו מסתתר מפעיל אנושי.

גרנר מספר כי אביו קנה את המחשב הראשון בערך בתקופה שבה הוקרן הסרט "מלחמת הכוכבים". גרנר הילד ראה את הרובוט "R2D2" – והתאהב. הוא החליט שאם מישהו יכול לבנות רובוט מקופסת שימורים וכמה גלגלים גם הוא רוצה, ומאז הוא מנסה ליצור תוכנות פטפטת שביצועיהן משתפרים ככל שמאגר המידע שלהן מתרחב, והן אפילו מנסות לצפות מה יהיה המהלך האנושי הבא בשיחה. גרנר אומר על עצמו שהוא "האדם הראשון שהעביר את המודעות שלו למכונה", וכי הוא "רואה בתוכנות הללו את הצאצאים שלו".

אלברט נכתב בשפה בשם DataFlex, והוא מסוגל לשוחח עם מספר גדול של אנשים בו־זמנית, כפי שהוא עושה מאז הועלה לאינטרנט. גרנר כותב לו בימים אלה גרסה מתוחכמת יותר, שתיקרא כמובן "אלברט 2".

גרנר גם כתב – ביחד עם פאקו נייתן – את "ליז" ואת "סם", צ'טרבוטים אחרים שלקחו חלק בניסוי, שניסה לענות על השאלה "האם המחשבים של ימינו באמת חושבים?". במסגרת הניסוי הועלו הצ'טרבוטים לאתר בריטי באינטרנט, וכ־30 אלף איש נכנסו לשם על מנת לשוחח אתם. ליז, שצוידה במאגרי מידע על נושאים שמתכנתיה חשבו כי יעלו לדיון עם הקהל הבריטי – תוכניות טלוויזיה בריטיות, אירועים באנגליה וכדומה – הצליחה להטעות כ־20% מהקהל.

מצחיק יותר היה לגלות ש"כריס", שם שמאחוריו הסתתרו כמה משוחחים אנושיים, כולם כתבים של העיתון הבריטי "דיילי טלגרף", הוכרז על ידי כ־40% מהבוחנים כרובוט. כשהתבקשו לנמק את בחירתם, אמרו רבים כי כריס לא הפגין רגש, ומה שאולי חשוב יותר בבריטניה – הוא לא היה מנומס.

הרבה מחמאות

מעבר לשאלות הפילוסופיות שעליהן אמורים צ'טרבוטים שונים לענות, יש להם גם שימושים מעשיים. חלק גדול מהם כתוב בצורה המאפשרת להם ללמוד משפטים, מילים, קרבה בין משמעויות וכדומה תוך כדי שיחה, והמתוחכמים שבהם גם הוגים בקול את התשובות. במשחקי מחשב שולבו באחרונה תוכנות כאלה, כדי להעניק למשחקים אשליה שמולם משחקים יצורים חושבים ("טיטניק" של דגלאס אדמס היה החלוץ) ומספר גדול של חברות מפתחות היום צ'טרבוטים כדי לסייע באתרים מסחריים באינטרנט. הצ'טרבוטים אמורים לתפקד כאנשי מכירות או דיילים אינטראקטיוויים, המקדמים את פניו של הנכנס לאתר שבו מתקיים מסחר אלקטרוני ומסייעים לו למצוא את הסחורה או את השירותים שהוא מחפש.

רשת אתרי הצ'טרבוטים באינטרנט מכנה את עצמה "האגודה להערצה הדדית", שם שנטבע אחרי מפגש היסטורי ראשון בין שני צ'טרבוטים – בארי דה־פקטו ואליס – שניהלו שיחה ממושכת שבמהלכה רק חלקו זה לזו מחמאות ושיבחו את האינטליגציה והסגנון שכל אחד מהם הפגין. מתכנתי צ'טרבוטים רבים עוקבים באמצעות יצירותיהם אחרי הרגלי התקשורת והתגובות של הגולשים המגיעים לאתר שלהם.

כצפוי, לא חסרים גולשים הבוחרים להעליב, לקלל ולתקוף את הצ'טרבוט עמו הם משוחחים. בעגה של המתכנתים קוראים לאנשים כאלה Enky. הכינוי ניתן למשוחח שיש לו על פי רוב שגיאות כתיב, הוא משתמש באותיות גדולות בלבד, הוא חוזר לדון בנושאי מין בצורה כפייתית, ובדרך כלל מקלל ומעליב את התוכנה. מתחזקיו של צ'טרבוט אחד שזכה לביקורים תכופים מצד "אנקי" כזה אך לא הגיב, קראו פעם את תמלילי השיחות ולאחר שגמרו לצחוק, כתבו קובץ בשם YouSuck.g. הקובץ מאפשר למי שמשוחח עם הצ'טרבוט להעליב אותו עד גבול מסוים. ברגע שנחצה הקו האדום המוגדר בקובץ, המחשב נערך למתקפה ומכה בחזרה בעוצמה רבה.

עם הזכייה בפרס מיהר גרנר לבשר לאלברט שלו את הבשורה. אלברט, השיב במילים: "Well, well. Do you like synthesizer music?".

לדבר עם אלברט אפשר ב:

http://www.fringeware.com/~robitron/sid–chat.html

- אחד מאתרי הצ'טרבוטים המקיפים, המלומדים והמרהיבים ברשת, ערוך על ידי סיימון לייבן משווייץ, המציע קישורים לאינספור תוכנות פטפטת הניתנות להורדה (בהן "ג'וליה", צ'טבוטית חובבת חתולים, "דון" בעלת שש האישיויות, ו"סופרצ'ט" שיש לו מוח של תפוח אדמה), למאמרים תיאורטיים ואפילו שני חדרי צ'ט שבהם יכולים אנשים ומחשבים לפטפט בחופשיות:

http://www.toptown.com/hp/sjlaven

- מייבל, צ'טרבוטית פשוטה אך ידידותית, שכל שיחותיה מתועדות לצורך מחקר:

http://www.hamill.co.uk/mabel

- ארתור הוא פרויקט של תלמידים באוניברסיטת קינגסטון הבריטית:

http://www.kingston.ac.uk/users/k967325

- Jabberwacky הוא אחד המטורללים, המתחכמים והמטופשים שבצ'טרבוטים, ותשובותיו נועדו להרגיז ולהרתית:

http://www.jabberwacky.com

- קאלורד, כך טוענים בעלי האתר, נוצר על ידי חייזרים ולכן אינו מדבר אנגלית, אלא שפה שבנאס"א מכנים בשם "הום":

http://www.cronyx.ru/pub/games/msdos/play/misc/callord.zip

- אומניבוט מתחיל את חייו כלוח ריק ולומד מכל משוחחיו:

ftp://ftp.iif.hu/pub/mirror_hosts/ftp.winsite.com/pub/pc/win3/games/omnibot1.zip

- "אולטרה־האל" מרמז, לפחות בשמו, על חרדת 2001:

http://www.zabaware.com

- גם בשפות אחרות נכתבו צ'טרבוטים. אמנדה, מדברת צרפתית:

http://members.tripod.com/~kazzel/Ai.htm

- דוקטור אביוז מדבר ספרדית:

http://www.ctv.es/USERS/jboronat/drabuse.html

אלואיזה היא איטלקיה:

http://web.tin.it/eloisa

- וצ'ארלי הוא רובוט גרמני המתעניין בעיקר בכדורגל:

http://194.233.238.126/scripts/charlie/webcharl.dll

תהליך הפירטול נמשך בעוז

עדכונים חדשים לגרסת 99 של ICQ מגדילים את הטשטוש בין התוכנה לדפדפן. העברית, אגב, בסדר. כדאי לנסות

אורי ברוכין

בגיליון 89 של "קפטן אינטרנט" הומלץ לא לקטוף בינתיים את ICQ99, גרסת האלפא של התוכנה הפופולארית ביותר ברשת (לפי מספר הורדות מאתרי התוכנה המובילים). בינתיים, למרות שתאריך ההכרזה הרשמי לא נראה באופק – כזכור, ביוני 98 אמרו מנהלי החברה "בשבועות הקרובים" – ממשיכים לצאת מדי פעם עדכוני ביניים של התוכנה (הנקראים Builds).

אז מה קורה בינתיים לתוכנה שאיש לא יכול בלעדיה? ראשית, בעיות התמיכה בעברית נפתרו כמעט לחלוטין. זה טוב מאוד. למעשה, העברית היתה אחת הסיבות העיקריות בגללן המלצנו לא לעבור לגרסה החדשה. אז עכשיו כבר אפשר לעבור, אבל עדיין לא לצפות יותר מדי.

למרבה האכזבה, עדיין אין פתרון לבעיות האמינות של פרוטוקול התקשורת של התוכנה – כל הבעיות המוכרות עדיין שם: הודעות משתכפלות, הודעות אובדות, הודעות מאחרות, אנשים רואים אותך למרות שסמנת את עצמך כבלתי נראה, ולעתים קרובות קשה מאוד להתחבר אל שרתי החברה (למי שמתחבר מאחורי Firewall, זו רק ההתחלה). גם עמדתנו לגבי העובדה שיעילותן של רוב התוספות היא זניחה, עומדת בעינה.

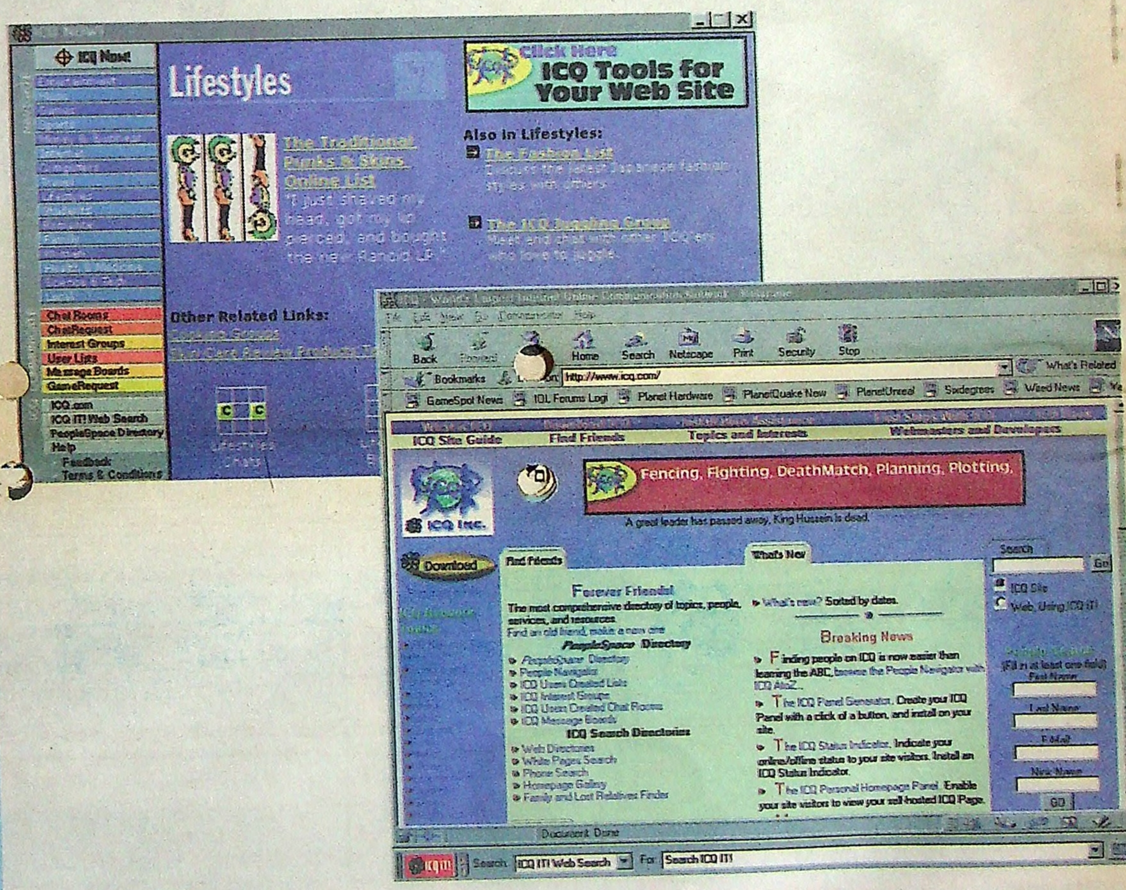
עם זאת, בגרסה האחרונה (build 1700), יש שני חידושים מעניינים. השינוי הראשון הוא שתיבת החיפוש הוסיפה לתוכה מגוון אתרים נוספים בהם אפשר לבחור שיתבצע החיפוש (חיפוש במקביל עדיין בלתי אפשרי). השינוי המעניין כאן הוא שניתן כעת להרחיב את התיבה לחלון צר, נפרד מחלון ה–ICQ, שיכול גם "לעגון" בתחתית או בראש חלון הדפדפן, כאילו הפכה התוכנית לחלק מהדפדפן. וטוב שכך, כי את תוצאות החיפוש ניתן במילא לראות רק בדפדפן עצמו.

השינוי השני – כפתור ה–Networks, שנתן בגרסאות הקודמות חלון ובו תפריט עמוס של תת–קהילות מומלצות ברשת ה–ICQ, מתחלף בכפתור ICQ Now, שפותח חלון גדול יותר הטוען דרך הרשת, בזמן אמת, עמודים עם המלצות לקהילות המחולקות לקטגוריות לפי תחומי עניין (בידור, משחקים, מחשבים וכו'). התנועה בין העמודים מתבצעת באמצעות קישורים של הייפרטקסט והם מכילים גרפיקה, ואפילו קצת אנימציה. מזכיר משהו? לא במקרה. זהו דפדפן, כמעט.

שתי עובדות חשובות שכדאי לזכור: הבעלים של ICQ היא AOL. AOL היא גם הבעלים של נטסקייפ. כאן העלילה מסתבכת. כאשר דנו בכתבה הקודמת בשאלה האם באמת ICQ יכולה להפוך ל"פורטל על שולחן העבודה" (Desktop Protal), צוין כי ההבדל המהותי בין ICQ והדפדפן הוא זה שהתוכנה נשארת סטאטית, בעוד הדפדפן אחראי על התכנים הדינמיים ויצירת אשליית התנועה של הגולש. התנועה הזו היא התנאי הראשוני להיותו של אתר פורטל.

אז, שאלנו מה הרווח למשתמש, אם כל מה שיש בתוכנה הוא רשימת סימניות ותיבת חיפוש (בעוד את תוצאות החיפוש עדיין נותן הדפדפן)? עדיין אין שינוי במצב הזה, אבל בהחלט ניכרת התחלה של טשטוש גבולות בין ה–ICQ לדפדפן. ואם לא ברור איפה נגמרת התוכנה ומתחיל הדפדפן – בעיית ההבדל נפתרת.

השינויים כרגע הם רק רמז לתחילתה של המגמה, אבל נראה שזה יהיה הכיוון. לא נופתע בכלל אם בגרסה הבאה של הדפדפן של נטסקייפ יחכו לנו גם הפתעות הקשורות ל–ICQ, שימשיכו ויטשטשו את הגבול בין התוכנה לבין הדפדפן.

מן הבחינה הזאת, בהחלט נראה שאחת המלחמות הכי מעניינות בזירת הפורטלים תהיה זאת שבין AOL ומיקרוסופט, שבימים אלה שוקדת על חיזוק הקשרים והאינטגרציה בין האתרים השונים שבבעלותה, ומעניין איזה מענה תיתן לשילוב המוחץ של AOL, בעיקר בהתחשב בממשל האמריקאי הנושף בעורפה.

ICQ עוד תצדיק את המחיר ששילמה עליה AOL. אפילו היום טוענים כמה אנליסטים כי המחיר היה זול מדי. תחשבו על זה: אם ICQ תהפוך לאתר, אז בעצם זה יהיה אתר שנמצאים בו מרגע ההתחברות לרשת ועד לניתוק. יותר "דביק" מזה אין, ודביקות היא התכונה החשובה ביותר לפורטל טוב.

כמו שכבר ציינו, ה"פירטול" של התוכנה הוא המניע המרכזי מאחורי רוב התוספות בגירסת 99. עכשיו, כשבעיות התמיכה בעברית נפתרו, אפשר לבדוק אותה. אלה שיש להם רשימת חברים ארוכה במיוחד ייהנו מאוד מהיכולת לחלק אותה לקבוצות. תוך כדי שימוש תגלו עוד כמה ליטושים נוחים וחכמים של הממשק. עם זאת, חבל מאוד שלא מוצאים יותר זמן להתמקד גם בתיקונים הנדרשים באמינות התקשורת, ולהמשך שיפורים המתמקדים בייעוד המקורי של התוכנה. שינויים שנראים אולי קטנים, כמו החלוקה לקבוצות או היכולת לקבל התראה אוטומטית על ימי ההולדת של מי שכתב את תאריך יום ההולדת שלו בתיבת המידע האישי, משמעותיים הרבה יותר מכל תוספות ה"פורטל" למיניהן.

ועוד פרט לסיום. האתר הרשמי של ICQ שינה את עיצובו שוב והוא עושה צעדים משמעותיים בדרך להיות שמיש, וכך יאבד כנראה את תואר האתר המכוער ביותר ברשת שהוענק לו בשנה שעברה על ידי ZDNET.

אתר בשבוע והפעם
סנונית, מאגר מידע חינוכי

www.snunit.k12.il

סנונית קרובה מאוד להשגת המטרה שהציבה לעצמה, להיות מרכז המידע החינוכי הישראלי ברשת. בסנונית ניתן למצוא שלל מאגרי מידע בנושאי חינוך למחקר, פעילויות לימודיות רבות ושירותים המיועדים למורים ותלמידים כאחד. מתוך הכרה במטרת האתר, ביצעו המתכננים בעמוד הפתיחה של האתר חלוקה מסודרת של התכנים לקטגוריות, המאפשרת גישה מהירה לכלל הנושאים המכוסים על ידי סנונית. חלוקה כזו מאפשרת לגולש להגיע בקלות לנושא אותו הוא מחפש.

למרות החלוקה הנבונה הזו החליט המעצב לבצע שתי פעולות לא מוסברות, אולי אף מיותרות. בראש העמוד הוכנס איור גדול וכבד משקל (59KB). באתר שבו נרשמות כניסות רבות כל כך, הכנסת איור כזה היא טעות כבדת משקל, אשר מאלצת את המבקר להמתין זמן רב עד להופעת העמוד בשלמותו. בנוסף, האיור הוא למעשה רק הכפלה של המידע הניתן במילא בהמשך, ולכן מיותר.

הדבר השני שמפריע הוא הופעת חלון חדש, הנושא את השם "משגר סנונית", ברגע שנכנסים לעמוד. פעולה זו משלבת שני דברים שנואים על גולשים: האחד, פתיחת חלון נוסף ולא קרוא (כמו הפרסומות הנוראיות של Geocities ו־Tripod), והשני הוא ביצוע פעולות במחשב מבלי לשאול את הגולש. מה יותר פשוט מהוספת כפתור שישאל את הגולש אם הוא מעוניין בפתיחת "משגר סנונית"?

לעומת עמוד הפתיחה המעוצב, נראה כי העמודים הפנימיים בנויים בלי מחשבה תחילה. ניקח לדוגמא את "חדר המורים". העמוד מכיל הרבה מאוד תמונות שמחליפות טקסט, ומעט מאוד תוכן. למעשה, העמוד לא משמש שום מטרה פרט להיותו עמוד מעבר בין עמודים אחרים. המסקנה המתבקשת היא שהעמוד מיותר. ברמה מתחת ל"חדר המורים" מצויים מרכזי ההוראה השונים. בכל עמוד פתיחה של מרכז הוראה, אנו נתקלים שוב בתמונת ענק ללא תוכן, למעט לינקים לעמודים פנימיים נוספים. אין שום סיבה להימצאותם של כל כך הרבה תמונות ואיורים לא פונקציונלים.

על הבעיה של עשרות העמודים ואתרי המשנה מצליחים מתכנני האתר להתגבר בעזרת הלינקים שנמצאים בראש כל עמוד. לינקים אלו משרטטים לגולש מסלול חזרה אל העמוד הראשי מכל מקום בו הוא נמצא, אך הלינקים הללו מספקים פתרון למי שרוצה לחזור להתחלה, ולא למי שרוצה למצוא מידע.

קבוצות הדיון של סנונית מעוצבות בצורה ידידותית וקלה לשימוש. עמוד הפתיחה מבהיל קצת, עם רשימת ענק של נושאים. עם ההתקדמות בעמקי ההירדכיה מסתבר שיש הרבה פורומים, ומעט מאוד תוכן. שילוב פורומים באתר לימודי הוא נבון, אך העובדה שיש כל כך הרבה פורומים, מונעת מהכותב להרגיש שמישהו באמת קורא את ההודעות שלו. מדוע לא להתחיל במספר פורומים קטן, נאמר עשרה, וכאשר יהיה מאגר משתמשים גדול, לפתוח קבוצות משנה?

תוכנת הצ'ט של סנונית נראית, במבט ראשון, מאוד ידידותית. האייקונים הנחמדים שאפשר להוסיף להודעה, החלוקה הברורה לערוצי השיחה השונים והעיצוב הפשוט. יש רק בעיה אחת: העברית היתה הפוכה. חיפשתי בעמודי העזרה ובשאר העמודים והכפתורים שאליהם הצלחתי להגיע, אבל בשום מקום לא מצאתי הסבר לתופעה. קשה לכתוב תוכנת צ'ט שעובדת בעברית בכל הדפדפנים, זה נכון, אבל צריך לומר לפחות באיזה דפדפנים היא פועלת.

מבחינת תוכן, אתר סנונית הוא עולם ומלואו, וזו סיבה טובה מספיק לבקר בו. אם חומר לימודי חיפשתם, הסיכוי שהוא יהיה כאן הוא גבוה. הסיכוי שתמצאו אותו, קצת פחות.

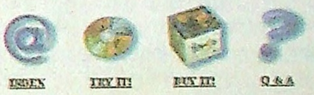
ירדן לוינסקי
http://www.extopia.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

צ'ט עם א. ב. יהושע • מפות אסטרולוגיות לחתולים • סיפורים אירוטיים • צ'ט עם אלי דריקס • ההיסטוריה של התלבושות

דפדפנים אלטרנטיוויים

שני הדפדפנים המובילים והנפוצים – נוויגייטור של נטסקייפ ואקספלורר של מיקרוסופט – אינם היחידים בשוק. הם אמנם מצוידים בכל טוב, ותומכים כמעט בכל אירוע קולי או ויזואלי שמישהו עלול לשבץ באתר שלו, אבל לפעמים דווקא העומס הזה מקשה על גולשים, שלא רוצים להשקיע שעות בהתקנה ושדרוג, ונכנסים לאינטרנט לביקורים קצרים ותכליתיים. ובכן, יש אלטרנטיווה.

1. **"אופרה"** מציע כמעט את כל הפונקציות שמציעים הגדולים, אך תופס רק 6 מגהבייט זיכרון, ועובד מהר וחלק. אפשר להלביש עליו פלג־אינים המתאימים לנטסקייפ כדי להרחיב את יכולת הטיפול במולטימדיה. לא תומך ג'אווה, ועולה 35 דולר.

http://www.operasoftware.com

2. **"טנגו"** כבר יוצא בגירסה 3.11. יתרונו הגדול: תמיכה בכמה עשרות שפות, בינהן עברית, ובאפשרות לתרגם גם את ממשק המשתמש לשפה אירופאית שאינה אנגלית. המחיר: כמעט 60 דולר, אבל יש באתר גם גרסאות דמו.

http://www.alis.com/internet_products/index.html

3. **את "אריאדנה"** מחלקים בחינם, והוא תומך ברוסית, מה שישמח את לבם של עולים המחפשים מידע או עיתונות בשפת אמם. הממשק פשוט מאוד.

http://www.ariadna.com

4. **גם צ'לו** לא עולה כסף, והוא ה־פתרון לסובלים ממצוקת מקום על הכונן הקשיח. ארבעה מגה בלבד דרושים להתקנתו, ובתמורה מוותרים על התחכום, המולטימדיה ומרבית הגרפיקה.

http://www.law.cornell.edu/cello/cellotopr.html

5. **"הוטג'אווה"** של סאן מצטיין בתמיכה בתוכנית הדגל של החברה, הג'אווה, אבל הוא איטי למדי. מתאים רק לפנטיום עם 16 מגהבייט זיכרון, מחולק חינם.

http://java.sun.com/products/hotjava

אתר השבוע

המחכים "ההיסטוריה של התלבושות" הוא ספר שנכתב במינבן של אמצע המאה ה־19, הכולל אסופת תמונות מרהיבות שהופיעו במגזינים גרמניים שונים. חלק גדול מעמודי הספר, וגם המאמרים המתארים את התפתחותן של תלבושות מהודרות ומנקרות עיניים, באירופה, אסיה, אפריקה והעולם החדש עומדים לרשות הגולשים, לצד ארכיון של תלבושות תיאטרון וקישורים לאתרים אחרים באותו נושא.

http://www.siue.edu/COSTUMES/history.html

היעיל המידע הבריאותי המוגש ב"הלת'טאץ'" מקורו במכוני מחקר אמריקאיים ידועי שם, וזו אולי הסיבה בזכותה האתר השימושי הזה כל כך נוח לקריאה. כל אחד מאגפיו מוקדש לשאלות נפוצות אחרות בתחום הרפואה, והתשובות בו בהירות, ומלוות בנתונים ממחקרים עדכניים. אגף התזונה וההרזיה פה משובח במיוחד, וכולל טבלאות, מידע על סכנות בריאותיות הכרוכות בדיאטות לא מבוקרות, מחלות המלוות עודף משקל ועוד.

http://www.healthtouch.com

המשעשע מגדלי חתולים יודעים שמלבד תשע נשמות, לכל חתול יש גם תשע אישיויות לפחות. על השאלה עד כמה אופיין של אלה תלוי בתאריך הלידה של החתול, מנסה לענות האתר האסטרולוגי להולכי על ארבע, בעלי זנב ומלקקי פרווה. האסטרולוג פו פו קורא בכוכבים את מידת ההתאמה בין חתולים ובעליהם, ותחזיות לשבוע או שנה מראש. מצחיק.

http://www.nucleus.com/~howiet/foofoo

אתרים נוספים

יחסי שחורים ולבנים באמריקה, דרך עיני הצלם צ'ארלס מור.

http://www.kodak.com/...en/corp/features/moore/mooreIndex.shtml

"פרסה" הוא אתר לאוהבי סוסים, הכולל מידע, לוח מודעות ופורום לדיונים.

http://www.come.to/parsa

לתוכנית הטלוויזיה ביגבאגים יש אתר חדש.

http://www.noga.co.il/bigbugs

וגם לתוכנית החדשה של מיכל ינאי, על אם הדרך.

http://www.my-way.internet-zahav.net

מילון עברי אנגלי. שימושי, גם אם רב מסגרות ואיטי מאוד.

http://www.dictionary.co.il

אתר האינטרנט של נווה שלום.

http://www.nswas.com

מידע מעשי למתכננים לצאת למסעות בדרום אמריקה, כולל הלצות של מטיילים, תמונות ועמודים להעלאת זכרונות.

http://www.trip.co.il

עוד אינדקס אתרים עברי, "זולו". מה יהיה עם השמות הדביליים?

http://www.zooloo.co.il

אגודת "מבוי סתום" המסייעת לעגונות ומסורבות גט, מגייסת תשומת לב מקוונת.

http://www.agunot.org

"האתר הישראלי לאספנות"

http://www.uv.co.il

"ביקור בוקר". מתחדש כל יום, עם שעשועונים, פרסים, תשבצים, חידות טריוויה, ידיעות מוזרות, עצות לשימוש ברשת ולשימוש בחיים וגם דו"ח מקוצר על ההיסטוריה של אותו יום.

http://www.dujour.com

תחרות כתיבת סיפורים אירוטיים, בעברית באתר "סקסינג" (לא יותר מאלף מילים).

http://www.sexing.com

המצב

1. בחדר הכניסה של הצ'ט של "וואלה" היו ביום שני השבוע, בשעה 22:00 בלילה כשלושים משוחחים. שמות לדוגמא: חרמן גדול, מחפרחרמנית, יוגי, קורט, חושנית, לאנורמלית, עוגן, מניאק, פצצה, חתיך15, שושועל, סקרנית, סטוץ ואלוהים.

2. בראש רשימת הספרים המומלצים של דיבוק (http://www.dbook.co.il) השבוע עמד הספר "נשותיו של נתן" מאת מירון ח. איזיקסון. במקום החמישי נמצא "אלטנוילנד" מאת הרצל, חוזה המדינה.

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לויינוביץ

תראו מה שהעכבר הביא על...

- http://www.celebsite.com/people/lukeperry
- http://www.flash.net/~narnia/luke
- http://www.geocities.com/TelevisionCity/Set/1120/index.html
- http://www.angelfire.com/co/tanya90210/dylan.html
- http://members.aol.com/jolene174/dylan.htm
- alt.tv.90210 קבוצת דיון

לוק פרי

השחקן האמריקאי קוי לות'ר פרי השלישי (או, בקיצור, לוק פרי) נולד ב־11 באוקטובר 1966 באוהיו, ארה"ב, למשפחה קשת יום. אביו היה אלכוהוליסט אלים שהתעלל בבני הבית. הוא נפטר מהתקף לב כשפרי היה בן 14, ואמו התחתנה בשנית. בגיל חמש, כשראה פרי לראשונה על המסך את השחקן פול ניומן, החליט להפוך לשחקן. הוא לא הצטיין במיוחד בלימודיו, ובגיל 17 נסע ללוס אנג'לס ללמוד משחק, והתפרנס בעיקר מעבודות מזדמנות.

פרי נכשל ב־216 (!) מבחני בד שונים, עד שקיבל לבסוף תפקיד באופרת סבון ניו־יורקית זניחה. מאוחר יותר, בשל דמיונו הרב לשחקן הקלאסי המנוח ג'יימס דין, כיכב בפרסומת לג'ינס ליוויס 501. פרי לא מתלהב מההשוואה בינו לבין דין, ועל כך אמר: "אפילו על מייקל ג'יי פוקס אמרו בתחילת דרכו שהוא ג'יימס דין החדש. כולם רוצים להחיות את השחקן המנוח. כדאי מאוד שכולם יירגעו".

בשנת '90 חזר פרי ללוס אנג'לס בעקבות שיבוצו בסדרת הנעורים "בוורלי הילס 90210" בתור דילן מק'קיי, הילד הרע של השכונה. מאז מדד הפופולאריות שלו זינק פלאים, והוא עורר תשומת לב היסטרית בכל מקום ציבורי שביקר (אגרה עיתונית מספרת כי מעל 4000 מעריצות התנפלו עליו כשביצע לתומו קניות בקניון השכונתי). כיאה לכוכב עולה, ניהל פרי מערכת יחסים קצרה עם הזמרת מדונה.

פרי לא הסתפק בתפקיד בסדרת הטלוויזיה, ופזל לעבר קריירה קולנועית. ואולם, הסרטים שבהם שיחק הצליחו הרבה פחות מהמצופה, וירדו מהר מאוד מהאקרנים. בשנת '95 החליט פרי לעזוב את הסדרה, נשא לאשה את אהובת לבו והתמקד בעיקר בחיי המשפחה. בין היתר שיחק בתפקידים שוליים במספר סרטי קולנוע, שהבולט בהם הוא "האלמנט החמישי" (הוא מת בדקה השלישית של הסרט).

כשהרייטינג של הסדרה "בוורלי הילס 90210" החל לדשדש בארה"ב, ועתידה לא היה ברור, נקרא פרי לחזור. התוצאה: הרייטינג התייצב והסדרה תמשיך לרוץ גם בעונה הבאה (העשירית) בכיכובו.

מצבו של פרי באינטרנט די עגום. לפי מנוע החיפוש אלטה ויסטה, מוזכר שמו כ־2865 פעמים בלבד. נקווה שהעיוות יתוקן במהרה, עת חזרתו לסדרה. בקבוצות הדיון המצב קצת יותר מעודד, שם הוא זוכה ל־5200 אזכורים. שמו מוזכר לרוב בקבוצת הדיון alt.showbiz.gossip, שבה מתחבטים הגולשים בכל הנוגע לנטיותיו המיניות, למרות שפרי נשוי באושר ואב לבן, ובעברו ניהל מערכות יחסים רציניות עם נשים רבות. בנוסף תוהים הגולשים לגבי תחביבו המוזר – גידול חזירים כחיות מחמד.

יומן

שלישי 16.2

07:30 הופעה חיה של האחים נוויל

http://www.liveconcerts.com

רביעי 17.2

02:00 צ'ט עם ג'רי ריאן, כוכבת "מסע בין כוכבים – וויאג'ר"

http://chat.yahoo.com

חמישי 18.2

20:00 צ'ט עם אלי דריקס

http://www.rosh1.co.il

ששי 19.2

צ'ט עם ליאה לייל מהסדרה VIP

http://www.tvguide.com/chat

שבת 20.2

21:00 צ'ט עם הסופר א.ב. יהושע

http://www.dbook.co.il

23:00 ערב היפ הופ בשידור חי

http://www.boombox.net/index.htm

שני 22.2

24 שעות של מופעי קומיקאים אמריקאים

http://www.comedynet.com

מילה

חיפשנו את המלה בחירות

ב: http://www.sharks.co.il
נתקבלו שלוש תשובות בלבד, כולן רלוונטיות לפוליטיקה הישראלית.

ב: http://www.walla.co.il
נתקבלו 28 תשובות, כולן רלוונטיות לבחירות בישראל, להוציא שתיים.

ב: http://www.tapuz.co.il
נתקבלו 19 תשובות, כולן רלוונטיות.

ב: http://www.reshet.co.il
נתקבלו 19 תשובות, כולן רלוונטיות.

מילון

Quakespy תוכנה המחפשת באינטרנט רשימות של שרתים פעילים שבאמצעותם יכולים שחקני קוויק לפגוש יריבים ולשחק נגדם קרבות מקוונים. הפילטרים של התוכנה מאפשרים לכל שחקן לסנן אתרים שלא מוצאים חן בעיניו, או כאלה שביקר בהם בעבר והתאכזב.

HIPPI ראשי תיבות של High–Performance Parallel Interface פרוטוקול להעברה של כמויות מידע גדולות במיוחד, למרחקים קצרים, ובמיוחד ברשתות אזוריות (LAN). הפרוטוקול נועד להפוך מחשבים המחוברים ביניהם ברשת למאגרי מידע ענקיים ולרתום את היכולות המשותפות שלהם לעבודה משותפת כאילו היו מחשב על משוכלל.

מדפסת עסקית גמישה.
מה נתן לנו את הרעיון?
סדרת HP LaserJet 2100 החדשה מעניקה לך יותר מאשר 10 דפים לדקה באיכות מדהימה של 1200X1200 dpi. היא מעניקה לך גמישות ברמה שלא הכרת. עם 3-1 מגשי נייר, ניתן להתאים אותה לכל משימה, ממעטפות עד לנייר בגודל A4 מכרטיסים ועד לשקפים. 4 אפשרויות התחברות מרחיבות את הפוטנציאל אפילו יותר. אתה יכול להתרחב בקלות
ממחשב בודד, לעבודה בשיתוף או לסביבה ברשת. PC ומקינטוש יכולים לעבוד ביחד ומחשבים ניידים יכולים להתחבר באמצעות חיבור אינפרא-אדום. ואפילו המחיר גמיש, החל מ-5,000 ש"ח. אם אתה מתכוון להרחיב את העסק שלך, סדרת HP LaserJet 2100 החדשה מותאמת במיוחד עבורך וכשמדובר בגמישות, לגומייה האלסטית יש מתחרה רצינית.
HEWLETT® PACKARD
Expanding Possibilities